

လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

ပန်းချီခဲ

ရေခဲမုန့်. ice cream

အခန်း(၁)

ပန်းသီခိုင်

ရေခဲမုန့် Ice cream

တပုန်းပုန်းရွာနေသော မိုးသံကြောင့် သက္ကက အိပ်ရာပေးက ဆင်းပြီး ပြတင်းပေါက်ဘေး မှာ သွားရပ်ကာ အပြင်ကို ကြည့်နေမိ၏။

မနက်စောစော သည်းကြီးမည်းကြီး ရွာနေသော မိုး . . . .

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ဆုံကြဖို့ ချိန်းထားသော သူငယ်ချင်းကို ဒီမိုးထဲ ထွက်မလာဘူးဆို တာ Hand Phone နှင့် message ပို့လိုက်၏။

သူလည်း သက္ကလိုပဲ အိပ်ရာထက်မှာ မိုးအေးအေးနှင့် ကွေးနေဦးမှာ ပါ။

အချိန်အခါမဟုတ် မိုးကြီး . . . .

အေးစိမ့်နေအောင် စိပ်စိပ်ပိန်းပိန်း ရွာလွန်းလိုက်တာ စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးခံစားရသည်။

ငယ်ငယ်တုန်းက ကလေးဘဝကိုပဲ သတိရသလိုလို ဘာလိုလို တမ်းတတ ဆွေးတေးတေး ခံစားမှုမျိုး . . . .

မျက်နှာသစ်ပြီး ကော်ဖီမစ်တစ်ခွက်ဖျော်ကာ စားပွဲပေါ်ချထား၏။ ကော်ဖီပူပူအငွေ့က တထောင်းထောင်းထနေတုန်း . . . .

ညဝတ်စုံဘောင်းဘီရှည်နှင့် အင်္ကျီလက်ရှည်ကို လဲလှယ်ကာ ရုပ်အင်္ကျီနှင့် ကွာတားပင်နံ တစ်ထည် ဝတ်သည်။

Game ဆော့ဖို့ Computer ကို ဖွင့်ထားလိုက်ပြီးမှ ကော်ဖီသောက်နေမိ၏

။

တစ်ယောက်တည်းဆိုတော့ အပြင်လည်း မထွက်တော့၊ Game

ဆော့နေတာပဲ ကောင်း လိမ့်မည် ။

Computer က ထအော်တော့ သူလှည့်ကြည့်မိ၏ ။

အင်တာနက်ကွန်ရက်ပေါ်က Chat Messenger တစ်ခု ဖြစ်သည့် Gtalk က အော်နေတာ ပါ။

ခေါ်နေသည့် call ကို ပိတ်ပစ်ဖို့ ignore ခလုတ်ဆီ လက်ရောက်ပြီးမှ နာမည် ကို ကြည့်မိ တော့ သူ့လက် ရပ်တန့်သွားရသည်။

Cream တဲ့. . . .

You က Ice ဆိုတော့. . . .

I က Cream ပေါ့တဲ့. . . .။

ထိုစကားစုကလေးကို သူပြန်မြင်ယောင်လာမိပါသည်။

ဟိုတစ်နေ့က ချက်တင်း (Chatting) ဝင်ရင် မိတ်ဖွဲ့ ဖြစ်သော ကောင်မလေး. . . .

ဒါဆို ပိတ်ပစ်လို့မရ. . . .။

အပျင်းပြေ စကားပြောကြည့်တာ ကောင်းမည် ။ သူက Key board ကနေပဲ type လိုက် သည်။

‘မင်္ဂလာနံနက်ခင်းပါ ခရင်မ်’ ဆိုတာကို အရင်ဦးဆုံး ရိုက်လိုက်၏ ။

သူက မေးပါသည်။

ဘယ်မှ မသွားဘူးလားဟု. . . .

Cream က ဖြေပါသည်။

မိုးတွေ သည်းနေတယ်တဲ့. . . .

ဟုတ်တာပေါ့... မိုးက အရမ်းရွာနေတာ...

သက္ကက မေးလိုက်ပါသည်။

နာမည် ရင်း မသိရဘူးလားလို့...

သူက 'ဟင့်အင်း' တဲ့...

ပြောမပြချင်ဘူးလားဆိုတော့...

Yes တဲ့...

ဒါဆို ဘာမှ သိခွင့်မရှိဘူးလားဟု မေးမိသော အခါ ဘာလိုသေးလို့လဲ Ice
နဲ့ Cream ဆိုတာ နှစ် မျိုးပေါင်းမှ Ice Cream ဖြစ်တာတဲ့...

ဘာမဆို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တိုင်ပင်ကြေး၊ Idea ပေးကြေးတဲ့၊

သူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်ကြပါစို့တဲ့...

သက္ကက Yes လုပ်လိုက်သည်။

သူကလည်း ယောက်ျားမာန ရှိသည်။

အောက်ကျ နောက်ကျ လူချင်းတွေ ကြအောင်၊ မြင်ဖူးချင်တယ်
ဘာညာပြောမယ့်သူမှ မဟုတ်ဘဲ၊ သူမ သဘောအတိုင်းပါ။

ပထမတော့ ကိုယ်က ယောက်ျားလေးဆိုတော့
တောင်းဆိုသင့်သလားလို့...

သူမဘက်က အမြဲလို ပြတ်သားစွာ စည်းတားနေမှတော့
ဘာမှပြောစရာမရှိတော့ပြီပဲ။

Gtalk မှာ Chatting ပင်ရင်း တွေ ဖြစ်ခဲ့သော လူတစ်ယောက်ကို
သူမဘက်က တစ်ထောင့် တစ်နေရာပဲထားပြီး လူချင်းခင်မင်ရင်းနှီးဖို့ဆန္ဒ
မရှိဘူးဆိုမှတော့...

သူ့ဘက်ကလည်း တဖွတ်ထိုး ခေါင်းမာဖို့ မစဉ်းစားပါ။

ဘယ်လို Idea တွေ လိုအပ်နေလို့လဲ... .

သူ့ဘက်က သူမ ဖြစ်စေချင်သလို Redy ပါပဲ။

ဟိုအကြောင်း ဒီအကြောင်းတွေ ပြော ဖြစ်ရင်း Cream

ဘာကြိုက်တတ်တယ်ဆိုတာ သူ သိ လာပါသည်။

ဘယ်လိုသီချင်းမျိုး နားထောင်တတ်တာ... .

ဘယ်လိုဇာတ်လမ်းမျိုး အကြည့်များ တာ... .

ဘယ်ဆိုင်တွေ မှာ အားရင်ထိုင်တတ်တာ... .

ဘယ်နေရာတွေ ကို Shoping ထွက်တတ်တာ... .

စကား... .စကား ပြောပါများ လာရင် စကားထဲက ဇာတိပြသတဲ့။

အရမ်းမှန်တာပေါ့။

Cream ရဲ့ ပြောပုံအရ သူမဟာ သူဌေးသမီးလေးတစ်ယောက်ဆိုတာ သိလာရသည်။

ပြီးတော့ ချစ်သူမရှိသေးတာလည်း သိခွင့်ရလာသည်။ တိတိကျကျ သိခွင့်မရသေးတာက သူမရဲ့ ရုပ်ရည် ပြေပြစ်လှပမှုအကြောင်း... .

သူက အဲဒါ သိချင်သည်။

လူချင်းတွေ့ ကြဖို့ကို စကတည်းက Brake ဘရိတ်နင်းထားတာ၊ (week point) အားနည်း ချက်တစ်ခုခုကြောင့်လား... .

ထိုအားနည်းချက်က ဘာများ ဖြစ်မလဲ... .

မလှပတာကြောင့်ဘဲလား... .

မိန်းကလေးတွေ က အကျည်းတန်ရင်

လျှို့ဝှက်ဖုံးကွယ်ထားချင်ကြတယ် မဟုတ်လား။

ရှိပါစေတော့ဟု တိတ်တဆိတ် နားလည်ပေးလိုက်ချိန်မှာ ပဲ....

တို့ဘက်က အရင်စလာတော့ Ice ဘက်က အထင်သေးမှာ စိုးတယ်လေ.

...

အဲဒါကြောင့် မရိုးမသားမ ဖြစ်ကြေးလို့ ကြိုတားမြစ်ထားတာတဲ့။

ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေကွာ....

Cream ဆိုတာ နားလည်ရခက်သူလေးလား။

(Inetrnet) အင်တာနက်ခေတ်ကြီးမှာ မပွင့်လင်းလိုက်တာ....

သူပဲပြောပြီး ဘာမဆို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းကြေးတဲ့....

တော် တော် ရယ်ရတဲ့ကောင်မလေးပဲ....

ဒါနဲ့များ Ice နဲ့ တွဲ ဖက်Cream ဖြစ်ချင်သေးသတဲ့လား....

သက္က အဲဒီ လိုပြောလိုက်ရင် ကောင်မလေး အရမ်းစိတ်ဆိုးသွားမလား

မသိ။

Cream ကလည်း Ice လိုပဲ မာနခပ်ကြီးကြီးရယ်၊ မာနကြီးသူချင်း တွေ
ကြတော့ တင်းမာမှု က ကြားခံနယ်တစ်ခု ဖြစ်လာသည်။

သက္ကကလည်း သက္ကပါပဲ....

ယောက်ျားလေး ဖြစ်ပြီး မာနထားနေမိသည်။

သူနှင့် Cream အပြင်မှာ လူချင်းတွေ ဖို့ လွယ်မည် မထင်။

ဒီလိုပဲ စကားပြော ဖြစ်နေဦးတော့မည် ။

မနက်ပိုင်း မိုးတွေ အရမ်းရွာပေမယ့် ညနေပိုင်းမှာ တော့ ရာသီဥတုက သာလာပါသည်။ သူနှင့် သူငယ်ချင်း မျိုးဇော် အင်းယားကန်ဘောင်ဘက် ထွက်လျှောက် ဖြစ်၏ ။

ကြည်လင်နေသော ကောင်းကင်ပြာပြာမှာ သက်တံ့တစ်စင်းက ထင်ရှားစွာ ရှိ၏ ။

အရောင်အသွေး ဖူးကြွနေသော သက်တံ့ကို ကြည့်ပြီး ရုတ်တရက် Cream ကို သူသတိရမိ ၏ ။

Cream က ပြောဖူးပါသည်။

သက်တံ့တွေ မြင်ရင် ပျော်တယ် ရင်ခုန်တယ်၊ သက်တံ့ကို ချစ်တယ်တဲ့။

ထူးထူးဆန်းဆန်း ထွင်များ ပြောတာလား မသိ။ ခွေးလေး၊

ကြောင်လေးတွေ ချစ်တယ်ပဲ ကြားဖူး သိဖူးတာ။

အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်ကလေးတွေ ကို ချစ်သလို အသည်းယားသလိုမျိုးတဲ့။

ခွေးပွရပ်လို သက်တံ့ကို ကိုင်ကြည့်ပြီး ထွေးပိုက်ထားချင်သတဲ့။

သူများ နှင့် မတူသော အတွေး အမြင်ရှိသူကလေးဟု သတ်မှတ်မိသည်။

ပြီးတော့ သူ့ကို မေးသေးသည်။

လူပျိုကြီးလုပ်မလို့လား Ice တဲ့။ သူက မတုံ့ဆိုင်းဘဲ . . . . ဟာ No . . . .

No . . . . ဟု အမြန်ဖြေမိသည်။ ဖြေတာနဲ့လို့မ ဖြစ် မြားနတ်မောင်ကြားပြီး အထင်လွဲသွားရင် ဒုက္ခ။

မ ဖြစ်ပါဘူး . . . . လူပျိုကြီးဆိုတာ ရှားပါတယ်တဲ့။ ဖြစ်ချင်တာ ဖြစ်ခွင့်ရတာ မဟုတ်ဘူးတဲ့။

ပတ်ဝန်းကျင်မှာ လူတော် တော် များ က အချိန်တန်ရင်
အိမ်ထောင်ကျပြီး မိသားစု ဖြစ်သွား တာပဲတဲ့။

ဟုတ်တာပေါ့။

သူမက မဆိုးဘူးဘဲ။

ခြုံငုံလေ့လာပြီး မြင်တတ် ကြည့်တတ်သူကလေးပဲ...။

တို့ကလည်း လူပျိုကြီး လုံးဝမ ဖြစ်ချင်ပါဘူးကွာဟု သူက ဆိုမိပါသည်။

Cream ကရော အပျိုကြီး လုပ်မလို့လားဟု သူက ပြန်စမိသည်။

လုပ်စရာလားဟဲ့...။

အဲဒီ မေးခွန်းမျိုး နောက်မမေးမိအောင် ဆင်ခြင်စမ်းပါတဲ့၊

မကြိုက်ဘူးတဲ့။

‘ဟား...ဟား...ဟား’

“ဟ...ဘာ ဖြစ်တာလဲ”

ရုတ်တရက် သူက အော်ရယ်တော့ မျိုးဇော်က လန့်သွားသည်။

“ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ ချက်တင်က ကောင်မလေး သတိရမိလို့ပါ”

“မင်းကို ဒီလောက်မြူးအောင် ဘာတွေ ပြောလိုက်လို့လဲ”

မျိုးဇော် သိချင်ပေမယ့် သက္က ပြောမပြမိပါ။

Cream အကြောင်းတွေ ဘယ်သူ့ကိုမှ ပြောမပြင်ချင်။

တစ်ယောက်တည်းပဲ သိထားချင်သည်။

သူ ဘာကို လောဘကြီးနေမိတာလဲ။

သက္ကက လူတွေ နှင့် ပေးရာနေရာသို့ တိတ်တဆိတ် ထွက်လာကာ
ဟန်ဘာကာတစ်လုံးကို အားရပါးရ စားနေမိသည်။ နောက် လက်တစ်ဖက်မှ
ကုတ်ဘူးကို ကိုင်ထားကာ မုန့်စားလိုက်၊ ကုတ် ဘူးကို မော့သောက်လိုက်နှင့်
အလုပ်ရှုပ်နေမိသည်။

ဘယ်လို ဗိုက်ဆာမှန်း မသိပါ။ ဗိုက်တစ်ခုလုံး ဟာတာတာနှင့် အမှန်ဆို
ဗိုက်ဆာကတည်း က အချိန်ပေးပြီး စားလိုက်ရမှာ ။

ခုတော့ . . . .

ဗိုက်ဆာလွန်းကာ မျက်စိတွေ တောင် ပြာချင်နေပြီ။

စိတ်အိုက်တာကြောင့် အော်ဟစ်ချည်သံ သီချင်းသံတွေ နှင့် တဖုန်းဖုန်း
ချည်နေကြသော စတိတ်စင်နှင့် ပေးရာသို့ ထွက်လာခဲ့ခြင်းပါ။

သက္က ရပ်နေရာကနေ ကရဝိတ်နန်းတော် ကြီးကို မြင်နေရသည်။
ရေပြင်ကျယ်ကြီးကို ကြည့်ပြီး တစ်ယောက်တည်း စိတ်တွေ လန်းဆန်းသွားရသည်။
သက္က နှစ် ပတ်တစ်ခါလောက်တော့ ကရဝိတ်ကို ရောက် ဖြစ်ပါတယ်။ ကရဝိတ်မှာ
လေတဖြူးဖြူးတိုက်ပြီး ရေပြင်ကြီးကို ငေးမောကာ မုန့်စားရတာ
အရမ်းကြိုက်ပါသည်။

သက္ကရပ်နေရာနေရာက စတိတ်စင်ရဲ့ အနောက်ဘက်၊ တစ်ဖက်ခြမ်းမှာ
က ကားတွေ စီတန်းရပ်ထားသည်။ ဒီဘက်ခြမ်းကတော့ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်
ရှိပါသည်။

ဒီနေ့က သူငယ်ချင်း ကိုမျိုးဇော်ရဲ့ ပွဲ ဖြစ်တာကြောင့် အစအဆုံး
လိုက်ကူညီနေရတာ နှင့် လူကမောနေပြီ။ သက္ကအလှည့်ပြီးပြီမို့
ဒီလိုထွက်လို့ရခြင်းပါ။

သက္ကက သီချင်းသုံးပုဒ်ကို ဆက်တိုက်ပဲ ဆိုလိုက်ပါသည်။ ခုတော့

အကအဖွဲ့တွေ ကပြီး သီချင်းဆိုနေကြသည်။

သီချင်းဟောင်းတွေ ပဲ ဆိုရတာ ကြောင့် သက္ကအတွက် အခက်အခဲမရှိ
အဆင်ပြေလှသည်။

သက္ကက အဆိုတော် ပေမယ့် နာမည် သိပ်ကြီးသေးတာ မဟုတ်။
လူသိနည်းပါသည်။ ဝါသနာပါတာကတော့ ငယ်ငယ်တည်းကပါ။ ကျောင်းကပွဲတွေ
မှာ သက္ကက ရှေ့ဆုံးက အမြဲပါ သည်။

သိတတ်တဲ့ အရွယ်ရောက်တော့လည်း သူငယ်ချင်းတွေ အတူတူ
အားတိုင်း ဂီတာတီးနေ တတ်တာ။

‘မင်းအသံက အရမ်းဆွဲဆောင်မှုရှိတယ်။ အဆိုတော် လုပ်ရင်
ဖြစ်နိုင်တယ်ကွ’လို့ သူငယ် ချင်းတွေ ရဲ့ အားပေးမှုကြောင့် အဆိုတော် လုပ်ဖို့
ဖြစ်လာခဲ့တာ။

သက္ကမှာ အဆိုပါရမီက ပါပြီးသားဆိုတော့ အဆိုသင်တန်းတောင်
တက်စရာမလို။

သက္ကသူငယ်ချင်း ပြည့်စုံရဲ့အစ်ကိုက ရန်ကုန်မှာ
လရောင်တေးသံသွင်းက ပရိဂျူဆာဆို တော့ ပြည့်စုံက သူ့အစ်ကိုဆီ
သက္ကအကြောင်း လှမ်းပြောပေးသည်။

ဒီလိုနှင့် သက္က ရန်ကုန်ကို ရောက်လာခဲ့ခြင်းပါ။

ရန်ကုန် ရောက်ရောက်ချင်းတော့ အဆောင်မှာ နေပြီး
လရောင်တေးသံသွင်းသို့ နေတိုင်း သွားခဲ့သည်။ ပြည့်စုံရဲ့အစ်ကို ကိုမျိုးဇော်က
အရမ်းသဘောကောင်းသည်။

သက္က အဆိုသင်တန်းမတက်ထားတဲ့လူကိုတောင် လက်တွဲ ခေါ်ပါသည်။
လိုအပ်သမျှကို သူ ကိုယ်တိုင် သင်ကြားပေးတာကြောင့် ခုဆို အောင်မြင်စပြုနေပါပြီ။

အောင်မြင်လာတာကြောင့် သက္ကကို အဆောင်မှာ မနေခိုင်းတော့ဘဲ
သူနှင့်အတူတူ ရန်ကင်းအိမ်မှာ ပဲ အတူတူနေစေသည်။

သက္ကရသမျှပိုက်ဆံတို့ကို စုကာ သက္ကအတွက် ဆလွန်းကားတစ်စီး
ဝယ်ပေးသည်။ ဒီကား လေးက သက္ကအတွက် အရမ်းအဆင်ပြေပါသည်။

ကိုမျိုးဇော်က သက္ကအပေါ် တပည့်တစ်ယောက်လို မဟုတ်ဘဲ
သူငယ်ချင်းတွေ လို ညီ အစ်ကိုတွေ လို ချစ်ခင်ပါသည်။ သက္ကအောင်မြင်လာတာ
ကိုမျိုးဇော်ရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့်ပါ။

ဒီလိုရှိုးပွဲတွေ မှာ ဝင်ဆိုခွင့်ရတာ ကလည်း ကိုမျိုးဇော်ကြောင့်ပါ။

ကိုမျိုးဇော်၏ ဘယ်ပွဲမဆို သက္ကပါတာကြောင့် တချို့က
မကျေနပ်ချင်ကြ။ ခု ဒီပွဲမှာ လည်း သက္ကက ဆိုချင်တာမဟုတ်ဘူး။ သက္ကရဲ့
ပြိုင်ဘက်အဆိုတော် ပါတာကြောင့် မဆိုချင်တာ။ ဒါကို ကိုမျိုးဇော်က
ဖျောင်းဖျသည်။

အနုပညာလောကမှာ ဒီလိုအပြိုင်အဆိုင်မရှိရင် ပျင်းဖို့ကောင်းတယ်တဲ့။

ကိုမျိုးဇော်ပြောတာလည်း မှန်တာပဲ။ နောက်ဆုံးတော့ ဒီပွဲမှာ
သက္ကလာဆို ဖြစ်ပါသည်။

ဗိုက်ဆာဆာနှင့် စားလိုက်တာ၊ မုန့်လည်း ကုန်သွားပြီ။

ကျန်နေသေးတဲ့ အဆိုတော် တွေ ကို ကြည့်ပြီး စာနာမိသည်။

အဆိုတော် ဘဝဆိုတာ ပင်ပန်းပါသည်။ သရုပ်ဆောင်တွေ ကတော့
အဆိုတော် ထက် တောင် ပိုပင်ပန်းပါသည်။

သူတို့တွေ မှာ ထိန်းချုပ်မျှသိပ်နိုင်ခြင်းဆိုတာ ပိုင်ဆိုင်ထားရသည်။

ဗိုက်ဆာနေလည်း မေ့ထား၊ ရေဆာနေလည်း မသောက်အားဘဲ
အာရုံစိုက်ထားရသည်။

နေပူထဲမှာ လည်း သရုပ်ဆောင်ရသည်။ မိုးရွာပြီး ချမ်းစိမ့်နေလည်း စိတ်မပျက်ဘဲ ဇွဲရှိ နေတတ်သည်။ အလွယ်တကူ လက်မလျှော့တတ်ပါ။

သူတို့တွေ ကို ကြည့်ရင်လည်း အမြဲလှပနေကြသည်။ လူကြီးသရုပ်ဆောင်တွေ တောင် အမြဲ နုပျိုလန်းဆန်းနေကြသည်။ ခေါင်းမူးတာလောက်၊ ဖျားတာလောက်ကိုတောင် မမူကြဘဲ အလုပ်ကို ဆက်လုပ်နေတတ်ပါသည်။

မိုးတွေ အရမ်းသည်းတဲ့ညမှာ ဆို မွေ့ရာပေါ်လေးမှာ စောင်ခြုံပြီး ကွေးချင်ကြမှာ ပဲ။ သူတို့ မှာ တော့ အဝတ်အစားတွေ တစ်စုံပြီးတစ်စုံလဲကာ မိတ်ကပ်မပြတ်ဘဲ သရုပ်ဆောင်နေရတုန်းပါ။ ဒါဟာ သရုပ်ဆောင်တွေ ရဲ့ ခံနိုင်ရည်စွမ်းအားတွေ ပါပဲ။

သက္ကလည်း အနုပညာလောကမှာ အခြေချမိပြီဆိုတော့ သူတို့လိုမျိုး ဖြစ်အောင် စိတ်ဓာတ် ကြံ့ခိုင်အောင် ပြုပြင်ရဦးမည် ။

ရပ်နေတာတော် တော် ကြာသွားတာကြောင့် နည်းနည်း ချမ်းလာသည်။ ကားနားကို လျှောက် သွားလိုက်ပြီး ဂျာကင်ယူနေတုန်းမှာ ပဲ ထူးဆန်းသော မြင်ကွင်းလေးက သက္ကကို ညှို့ယူဖမ်းစား လိုက်၏ ။

စွပ်ကျယ်ပုံစံ အင်္ကျီအနက်အကျပ်လေးကို ဂျင်းဘောင်းဘီနှင့်ဝတ်ထားပြီး ပင်ဆယ်ဟီး ဖိနပ်အမြင့်လေးနှင့် ကောင်မလေးတစ်ယောက် ငွေပင်ရောင်ကားလေးပေါ်က ဆင်းလာ၏ ။ ဆံပင် ညိုညိုလေးများ ကို ပိုနီတေး စီးထားသည်။ မျက်နှာလေးက ဘဲဥပုံအဝိုင်းလေးနှင့် မေးချွန်လေးနှင့် နှာတံလေးက စင်းပြီး၊ အလှဆုံးကတော့ သူမရဲ့ မျက်ဝန်းနက်နက်ကလေးတွေ ပါ။ နှုတ်ခမ်းလေးက ရဲစိုနေကာ ဖူးပွင့်ကာစ နှင်းဆီအင်္ဂုလေးအလား။

သက္ကကြည့်နေတာကို တွေ့ သွားတာကြောင့် ချက်ချင်း ပဲ

အကြည့်လွဲလိုက်ပုံလေးကို ပိုပြီး မြတ်နိုးသွားသည်။

သူမနောက်က လိုက်ထွက်လာတဲ့ ခွေးစုတ်ဖွားလေးကလည်း
ချစ်စရာလေးပါ။

သက္ကလည်း သူမလိုဘဲ ခွေးလေးတွေ ကို အရမ်းချစ်တတ်ပါသည်။

အဲဒီ လိုခွေးလေးတွေ က အရမ်းဟောင်တတ်သည်။ သူ့ကို သွားစရင်
မလွယ်၊ တချို့က အဲဒီ ခွေးကို Bichon Bolognese လို့ ခေါ်ပါသည်။

သက္ကတို့အိမ်မှာ လည်း အဲလိုခွေးလေး နှစ် ကောင်ရှိပါသည်။

ဒီခွေးလေးကိုတွေ့ မှ အိမ်က ခွေးလေးတွေ တောင် လွမ်းသွားရသည်။
အိမ်ကခွေးလေးတွေ ကို ‘သက္ကက တစ်ကောင်ကို ဆော့(ဖ်)ကီ၊ နောက်တစ်ကောင်ကို
စနိုးကာ(လ်)လို့ ပေးထားကာ၊ ဖေဖေက သက္ကခွေးချစ်မှန်းသိ လို့
သက္ကစာမေးပွဲအောင်တဲ့နှစ် က အမှတ်တရ ထိုခွေးလေး နှစ် ကောင်ကို
ဝယ်ပေးခဲ့တာ။

သက္က ဆော့(ဖ်) ကီနှင့် စနိုးကာ(လ်) ကို နေ့တိုင်း ရေချိုးပေးသည်။

သူတို့ရဲ့ သန့်ရှင်းရေး တာဝန်၊ ကျွေးမွေးရေး တာဝန်ကို သက္ကက ယူထားရကာ
ဒီကောင်လေးတွေ က သက်တမ်း (၁၄)နှစ် ရှိပြီးတော့ ဒီကောင်လေးတွေ က
အီတလီဇာတိ ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့တစ်နေ့ ဒီကောင်တွေ နဲ့ပဲ အချိန်ကုန်နေလို့ မေမေတောင်

သက္ကကို ကြည့်မရဘူးလို့ အမြဲ ပြောတတ်သည်။

အခု သူမရဲ့ခွေးလေးမြင်မှ အိမ်ကခွေးတွေ ကို သတိရမိသည်။

သူတို့လေးတွေ ကို သက္ကမရှိ တုန်း အစာမှန်မှန်ကျွေးရဲ့လားမသိ။ အစာတော့ မေမေ
ကျွေးမှာ ပေါ့။ ဒီကောင်တွေ ကို အလည် တော့ ခေါ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီကောင်တွေ က
လမ်းထွက်ရင် အရမ်းပျော်တာ။

ဒီခွေးလေးကလည်း သက္ကခွေးလေးတွေ လိုပဲ လိမ္မာပုံရသည်။

သူမနောက်က အေးဆေး လိုက်သွားသည်။ ချွေးချစ်ပုံရသော သူမရဲ့ပုံရိပ်လေးကို မျက်စိထဲက မထွက်တော့ပေ။ ခွေးလေးကို တော့ သူမက တော် တော် ချစ်ပုံပဲ။

သူမကိုကြည့်ရတာ ရှိုးပွဲလာကြည့်တာ မ ဖြစ်နိုင်ပါ။ ဒီအတိုင်း ကရိတ်ကို အလည်လာပုံပဲ။

သူမ လမ်းလျှောက်သွားပုံလေးက သက္ကရဲ့ စိတ်နှလုံးကို ဆွဲဆောင်သွားနိုင်ပါသည်။ ပုခက် ကြမ်းကြမ်းလွှဲသလို ရင်ထဲ လှုပ်ခါသွား၏ ။

သက္ကအတွက်တော့ ရောင်စုံလေးတွေ နှင့် လှပနေသော စင်မြင့်က မြင်ကွင်းထက်ပင် လှပ ထူးဆန်းနေပါသည်။

အကအဖွဲ့က နောက်ဆုံးဆိုတော့ သူတို့အလှည့်ပြီးလျှင် ပြန်လို့ရပါပြီ။ ဇော်ဇော်နှင့် ဂျင်ဂျင်း တို့က ဒီပွဲမှာ မပါ။ အရင်ကဆို ဇော်ဇော်ရယ်၊ ဂျင်ဂျင်းရယ်၊ ကိုမျိုးဇော်နှင့် သက္ကတို့လေးယောက် အတူတူပြန်နေကြပါ။ ဒီပွဲမှာ တော့ ဟိုနှစ် ယောက် မပါကြတော့ သက္ကနှင့် ကိုမျိုးဇော်တို့ပဲ ပြန်ရမှာ ပါ။

“ဟေ့ကောင် . . . . သက္က”

“ဪ . . . . ကိုမျိုးဇော်”

“မင်းကွာ ရှာလိုက်ရတာ ”

ကိုမျိုးဇော်က ဘေးနားရောက်လာသည်။

“ဒီမှာ ဘာလာလုပ်နေတာလဲ”

“ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူး။ ပျင်းတာနဲ့ ကားနားလျှောက်လာတာ”

“အေး. . . . အေး”

“ငါသွားနှင့်ပြီနော်”

“မင်းလည်း ယူစရာရှိတာ သွားယူလိုက်ဦး”

ကိုမျိုးဇော်က သက္ကအနားမှ ချက်ချင်း ပဲ လှည့်ထွက်သွားသည်။
သက္ကလည်း ကိုမျိုးဇော် နောက်မှ လိုက်ဝင်သွားတော့သည်။

*

‘ဇင်မီ’က ကားကို ခြံတံခါးကို ထိုးရပ်လိုက်တော့ မောင်ထွန်းက
တံခါးလာဖွင့်ပေးပါသည်။

လုံးလုံးလေးက အရမ်းလည်တာ။ ခြံတံခါးလည်း ဖွင့်လိုက်ရော
ကားပေါ်က ခုန်ဆင်းပြီး အိပ်ထဲ တန်းဝင်သွားတော့သည်။

လုံးလုံးလေးက အရမ်းချစ်စရာကောင်းသည်။ ‘ဇင်မီ’ ဘယ်သွားသွား
သူ့ကို ခေါ်သွားလေ့ရှိ သည်။ သူက အရမ်းပါးတာ။ တစ်နေရာသွားဖို့
ပြင်ဆင်နေပြီဆို သူက ရှေ့က အရင်ထွက်နှင့်တတ် သည်။ လုံးလုံးကိုခေါ်သွားရင်
လူတွေ ကြည့်သည်။

လူတွေ ကြည့်ရင် လုံးလုံးက အိုက်တင်အရမ်းများ တာ။
လျှာလေးတစ်လစ်ထုတ်ပြီး အမြီး တဖွားဖွားနှင့်ဆိုတော့ ချစ်စရာလေးပါ။

ခုနက ကရဂိုတ်မှာ တွေ့ ခဲ့တဲ့ကောင်လေးကိုတောင် မျက်လုံးထဲ
မြင်ယောင်လာသည်။ သူချောတာကိုတော့ ‘ဇင်မီ’အသိအမှတ်ပြုရသည်။

ဟိုကောင်လေးက ‘ဇင်မီ’ကို အထူးအဆန်းသဖွယ် ငေးကြည့်နေ၏ ။
‘ဇင်မီ’ကို ထူးဆန်းတာ တော့ မ ဖြစ်နိုင်ပါ။ လုံးလုံးလေးကို ချစ်စရာကောင်းလို့
လိုက်ကြည့်တာနေမှာ ပါ။

ဒီတစ်ခါတော့ လုံးလုံးကို ‘ဇင်မီ’ မနာလိုစိတ်ဝင်မိပါသည်။
လုံးလုံးလေးတို့ စွဲပုံများ ကောင် လေးချောချောကပင်
လိုက်ငေးကြည့်နေသည်အထိပါ။

ဇင်မီလည် ကားကို ဂိုထောင်ထဲထည့်ပြီး လုံးလုံးနောက်မှ
ပြေးလိုက်လာခဲ့သည်။ ရင်ထဲမှာ လည်း ပျော်သလိုလို။ အဲဒီ ကောင်လေးနှင့်
နောက်တစ်ခါလောက် ထပ်ဆုံချင်ပါသေးသည်။

*

အခန်း(၂)

ကိုမျိုးဇော်က အစီအစဉ်အားလုံးကို သက္ကအား ပြောပြနေသည်။

တကယ်တမ်းကျတော့ ဒီအလုပ်ဟာ မပင်ပန်းဘူးဆိုတာ ထင်ရပေမယ့် ဘယ်လောက် ခြေကုန်လက်ပန်းကျလဲဆိုတာ ကိုယ်တိုင်ပဲ သိနိုင်ပါသည်။

စီစဉ်စရာတွေ က အများ ကြီးပါ။ တီးဝိုင်းအဖွဲ့၊ နောက်ခံတေးဂီတအဖွဲ့၊ အကအဖွဲ့၊ ဆလိုက် မီးအဖွဲ့၊ ကင်မရာအဖွဲ့ အဘက်ဘက်က ပြည့်စုံအောင် စီစဉ်ရတာ ။ အစီအစဉ်တွေ တစ်မျိုးပြီး တစ်မျိုး မရိုးနိုင်အောင် အားလုံးပျော်ရွှင်နိုင်ဖို့ စီစဉ်ပေးရတာ ။

ကိုမျိုးဇော်ကိုယ်တိုင်ကလည်း Studio ဖွင့်ထားသည်။ တချို့ပွဲတွေ မှာ စပွန်ဆာပေးတာ တွေ လည်း ရှိသည်။

ကိုယ်တိုင်လည်း ရှိုးပွဲတွေ ပြုလုပ်တာကြောင့် အမြဲ မအားလပ်ပါ။

ခုလည်း မြရိပ်ညိုမှာ ရှိုးပွဲလုပ်ဖို့ အစီအစဉ်ဆွဲနေတာပါ။

“ငါဆွဲထားတဲ့ အစီအစဉ် ဘယ်လိုလဲ”

“အင်း . . . . မဆိုးပါဘူး”

“မင်းရော ဘယ်လိုလုပ်ချင်သလဲ ပြောလေ”

ကိုမျိုးဇော်က အားလုံးထဲမှာ သက္ကကို ရင်းနှီးခင်မင်သည်။ သက္ကနှင့်ဆို ညီအစ်ကိုတွေ လိုပါ။ သက္ကဆီက အကြံဉာဏ် အမြဲယူတတ်သည်။

“dance group အဖွဲ့တွေ ကို နောက်ဖက်ပို့ရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်”

“ဘာလို့လဲ သက္ကရဲ့ ရှေ့မှာ ဆိုတော့ ပရိသတ်တွေ မြူးမြူးလေးနဲ့ စိတ်ပါအောင်လေ၊ အဖွဲ့ လိုက်ကတာဆိုတော့ ပိုကြည့်လို့

“အစပိုင်းတော့ ကောင်းပြီး၊ နောက်ပိုင်းက အေးအေးကြီး ဖြစ်ပွားမှာ

ပေါ့”

“အေးကွ မင်းပြောတာလည်း ဟုတ်တာပဲ”

ပရိသတ်ကို ဆဲဆောင်နိုင်ဖို့က အဓိကလေ။ လက်မှတ်ဝယ်ပြီး ကြည့်ရတာ ဆိုတော့ ပရိသတ်တွေ ကို ပိုပြီး တန်စေချင်သည်။

ဒီလို စေတနာကြောင့် အချိန်ယူ လူပင်ပန်းခံပြီး ပရိသတ်အတွက် မရိုးရအောင် စီစဉ်နေ တာပါ။ အစီအစဉ်ကို ကောင်းသထက်ကောင်းအောင် ပရိသတ် မပျင်းရအောင် ကြည့်ရကျိုးနပ် အောင် ကြိုးစားရေး ဆွဲနေကြတာပါ။

“ကဲ . . . . ကဲ၊ မင်းလည်း မောပြီ လက်ဖက်ရည်သောက်လိုက်ဦး၊ ကျန်ကိစ္စတွေ ကို နေ့လယ်မှ ဆက်ဆွေးနွေးကြတာပေါ့”

သက္ကက ကိုမျိုးဇော်ကို ခေါင်းညိတ်ပြီး စားပွဲပေါ်က လက်ဖက်ရည်ခွက်ကို ယူကာ မော့ သောက်နေလိုက်သည်။ ပန်းကန်ထဲက ပေါင်မုန့်တစ်ချပ်ကို ဆွဲယူလိုက်သည်။ ပေါင်မုန့်ကို ကြက်ဥ နှင့် ကြော်ထားသော ကြောင့် စားလို့ကောင်းပါသည်။ သက္ကတို့ (Studio) က အေးချမ်းတဲ့လမ်း ကလေးမှာ တမင်လာဖွင့်ထားတာပါ။

တခြားလမ်းတွေ နှင့်မတူဘဲ တိတ်ဆိတ်ရှင်းသန့်ပြီး နေချင်စဖွယ် ကောင်းတာကြောင့် အလုပ်လုပ်ရတာ အဆင်ပြေလှသည်။ ခြံဝင်းကျယ်ကြီးဆိုတော့ တစ်ဖက်ကို ကားရပ်စေပြီး ကျန် တစ်ဖက်မှာ ပန်းဥယျာဉ်လေး လုပ်ထားသည်။

ဒီလမ်းလေးက ခြံကျယ် ကြီးတွေ အားလုံးပေါင်းမှ ဘယ်နှစ် ခြံမှ မရှိ၊ သီးသီးသန့်သန့်နှင့် နားအေးပါးအေး ရှိလွန်းပါသည်။

သက္ကတို့ စတူဒီယိုက ဒီလမ်းကလေးထဲမှာ ဆိုတော့ ဒီလမ်းကို အမြဲလာရပါသည်။

ဘာလိုလိုနှင့် ဒီလမ်းကလေးက စတူဒီယိုသို့ အပင်အထွက်ကားတွေ များ

လာပါသည်။

သက္ကတို့ စတူဒီယိုက အကျယ်ကြီးဆိုတော့ နေရတာ လွတ်လပ်ပါသည်။

ပြတင်းပေါက်လိုက်ကာလေးကို ဖွင့်ပြီး သောက်လက်စ
လက်ဖက်ရည်ခွက်လေးကိုင်ကာ လမ်းမပေါ်ကို ရပ်ငေးနေမိသည်။

လမ်းဖက်ကို ကြည့်နေမိရင်း ထူးဆန်းသော ကောင်မလေးနှင့်
ခွေးစုပ်ဖွားလေးကို သတိရ မိပါသည်။

ခြံထဲက အလှပန်းအိုးတွေ က လှပေမယ့် ကြည့်ရတာ မကျေနပ်ချင်။

ထိုကောင်မလေးနှင့် ထပ်တွေ့ ချင်တဲ့ဆန္ဒက ရင်ထဲရောက်လာ၏ ။

“ဟာ”

မမှာ နိုင်ပါဘူး။ အဲဒီ ကောင်မလေးပဲ၊ မျက်နှာကလေးကို
မမြင်ရပေမယ့် သက္က မှတ်မိပါ သည်။ ဟိုတစ်နေ့က ခွေးပုလေးက သူမရဲ့
တစ်ဖက်ခုံမှာ ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေလေသည်။

ဒီလမ်းထဲမှာ ဘာကိစ္စ ရှိလို့ပါလိမ့်။ ကာလေးကလည်း ဟိုတစ်ခါတွေ
တဲ့ ကားလေးပါ။

ငွေမင်ရောင်စလွန်းကား လှလှကလေး။ သူမှတ်မိနေပါသည်။
ရေဘင်မျက်မှန်အနက်ကြီး က သူမရဲ့ မျက်ဝန်းနက်နက်လေးတွေ ကို
ဖုံးကွယ်ထားတာကြောင့် သူမနှင့် မျက်လုံးချင်း မဆုံ လိုက်ရ။

အဲဒီ ကောင်မလေးက ငါ့ကို မှတ်မိပါ့မလား။ သူမက သက္ကကို မမြင်ပါ။
မြင်ဖို့လည်း မလွယ် ကူပါ။ သူမက ကားနှင့် ဖြတ်သွားတာဆိုတော့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး
တွေ့ နိုင်မှာ လဲ။

သူမမျက်နှာပေါ်မှာ မျက်မှန်လေးကို ချွတ်ကာ သူမမျက်နှာကို တဝကြီး
ထိုင်ကြည့်ချင် သည့်ဆန္ဒက အပြင်းအထန် ပေါ်ပေါက်လာ၏ ။

သက္က စတူဒီယိုနှင့်နှစ် ခြံကျော်လောက်အရောက်မှာ သူမကားလေးက ခြံထဲသို့ ကွေ့ဝင် သွားတော့သည်။

ဟာ . . . ဒီလမ်းထဲမှာ နေတာလား။

ဘာလို့ သက္ကနှင့် တစ်ခါမှ မဆုံရတာ လဲ။

ဒီလမ်းထဲမှာ စတူဒီယိုဖွင့်ထားတာ ကြာပါပြီ။ ဘာလို့ သူမကို မသိရတာ လဲ။ ဒီလမ်းထဲက အိမ်တွေ အားလုံးနီးပါး မျက်မှန်းတန်းနေမိပါသည်။ နေ့တိုင်း ဝင်ထွက်သွားလာနေကြပါ။ ဒီကောင်မ လေးကိုတော့ တစ်ခါမှမတွေ့ ဘူးပါ။ ခုမှ ပြောင်းလာတာလား။ လူသစ်တွေ များ လား မသိ။

ဘာပဲ ဖြစ် ဖြစ် သူမက သက္ကရင်ကို လှုပ်ခတ်နိုင်စွမ်းရှိပါသည်။ သက္က သူမကို မေ့လို့ရမည် မထင်တော့ပါ။ သူမကို စိတ်ထဲမှာ မှတ်မှတ်ရရ ရှိနေပြီ။

“သက္က”

“ဗျာ”

ကိုမျိုးဇော်က လှမ်းခေါ်နေတာကြောင့် လက်ထဲက လက်ဖက်ရည်ခွက်ကို မြန်မြန်မော့ သောက်လိုက်ရသည်။ သက္ကက ကိုယ့်အ ဖြစ်ကို ရယ်ချင်မိသည်။

သက္ကဆိုတဲ့ ကောင်လေးကလည်း အဆိုတော် တစ်ယောက်ပါ။ မိန်းကလေးသူငယ်ချင်း တွေ လည်း ရှိတာပါပဲ။ ဘာလို့ ဒီကောင်မလေးကိုမှ ရင်ခုန်မိတာပါလိမ့်။

သက္ကအမြင်မှာ တော့ သူမက တခြားကောင်မလေးတွေ နှင့် မတူ။ တစ်မူထူးခြားနေလေ သည်။ မျက်လုံးကတစ်ဆင့် ရင်ထဲအထိ ရောက်သည်။

*

“ဇင်မီရေ”

“ဟင် . . . . ဘာလဲ ဒေါ်ပု”

“ဖုန်းလာနေတယ်”

“ဟင် . . . . ဟုတ်လား၊ ဘယ်သူ့ဆီကလဲ”

“သမီးအစ်မဆီက”

ဇင်မီက မဂ္ဂဇင်းဖတ်နေရင်းမှ ငေါက်ကနဲထကာ ဖုန်းသွားကိုင်လိုက်၏ ။

“မမလား”

“အေး . . . . ဟုတ်တယ်”

“ဘယ်လိုလဲ နင်အဆင်ပြေတယ်မလား”

“အင်း . . . . ပြောတာပေါ့”

“ဒါပေမယ့် မမ မရှိတော့ ပျင်းသလိုပဲ”

“မမြင်ရတော့ ယုံလိုက်မယ်လေ”

“မမ ဘာပြောမလို့လဲ”

“ဟင် . . . . မမကလည်း ဇင်မီကိုတောင် မပြောဘူး ကြည့်စမ်း
လျှို့ဝှက်ထားတယ်ပေါ့ ဟုတ်လား၊ ချောလားဟင် မမလူကြီးက”

“အရမ်းချောတယ်”

“ချောတယ် ဟုတ်လား၊ မြင်တောင် မြင်ဖူးချင်လာပြီ”

“ညီမလေးကော ရန်ကုန်မှာ ရည်းစားတွေ ဘာတွေ ရှိနေပြီလား”

“ဟာ . . . . မမကလည်း ဘာတွေ လာပြောနေလဲ”

မျက်စိထဲမှာ တော့ ကရဝိတ်မှာ တွေ့ လိုက်တဲ့ ကောင်လေးကို
မြင်ယောင်မိသည်။

“ဟဲ့...ဟဲ့ ဒါပဲနော်”

ပြောပြီးတာနဲ့ မမက ဖုန်းချလိုက်သည်။

အမှတ်တမဲ့ မတော် တဆဆုံးခဲ့တာလေးကို ဇင်မို့ဘက်က အမှတ်တရ ဖြစ်နေတာ ပြောပြရ မှာ ရှက်သည်။

ဇင်မိက ရန်ကုန်မှဘွားဘွားဆီ အလည်လာနေခြင်းပါ။ ဘွားဘွားက ဇင်မိတို့နှင့် လိုက်ပါဆို လည်း ခေါ်လို့မရ။ ဘွားဘွားက သူ့ဇာတိ ရန်ကုန်မှာ ပဲ ပျော်သည်။

ဇင်မို့အဘွားဆိုပေမယ့် ဘွားဘွားက နုပျိုနေဆဲပါ။ လုပ်ငန်းတော် တော် များများ ကို ကိုယ်တိုင် ဦးစီးလုပ်ကိုင်နေတုန်း ဖြစ်သည်။

မေမေတို့က ဘွားဘွားကို စိတ်မချတာကြောင့် ဇင်မို့ကို ဘွားဘွားဆီ ပို့ထားတာ။

မမကတော့ သမီးဦးလည်း ဖြစ်၊ မေမေနှင့်လည်း တိုးတိုးဖော် တိုင်ပင်ဖက်တွေ မဟုတ်လား။ မမမှာ က ဆေးရုံတာဝန်လည်း ရှိနေသည်။

ဘွားဘွားနှင့် မမက သိပ်အစေးမကပ်။ ဘွားဘွားက ဇင်မို့ကို ပိုချစ်ပါသည်။

ဇင်မိငယ်ငယ်တည်းက ဖေဖေနှင့် မေမေတို့နှင့် တစ်လှည့်နေလိုက်၊ ဘွားဘွားနှင့်တစ်လှည့် နေလိုက်ဆိုတော့ ကျင့်သားရနေပါပြီ။ ဟိုမှာ လည်း ပျော်သည်။ ဘွားဘွားဆီမှာ လည်း ပျော်သည်။

ဘွားဘွားက ဇင်မို့ကို မချုပ်ချယ်ဘဲ လွတ်လပ်စွာနေခွင့်ပြုသည်။ ဇင်မိ သွားရေး လာရေး အဆင်ပြေစေဖို့ ကားတစ်စီးလည်း ဝယ်ပေးထားသည်။ ဇင်မိကလည်း အလကားမနေပါ။ ဘွားဘွား ရဲ့ ရွှေဆိုင်မှာ အချိန်ပိုင်း ထိုင်ပါသည်။ ညနေပိုင်းမှာ ဇင်မိဝါသနာပါတဲ့ ဒီဇိုင်းနာသင်တန်း တက်နေ တာပါ။

မေမေက ဘွားဘွားကိုချစ်ပေမယ့် ဖေဖေအလုပ်ရှိရာ နေရာမှာ ဘဲ
နေရမယ်လို့ ဘွားဘွား က ပြောတာကြောင့် ဖေဖေလုပ်ငန်းရှိရာ မန္တလေးမှာ ပဲ
လိုက်နေပါသည်။

မမက ဆရာဝန်၊ ဆေးရုံမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေပြီ။ ဇင်မီကတော့
ငယ်ငယ်ကတည်းက စာညွှတ်တာကြောင့် ဆယ်တန်းတောင် မနည်းအောင်အောင်
ဖြေရတာ ။

ဇင်မီက ဆယ်တန်းအောင်ပြီး အီးမေဂျာအဝေးသင်ပဲ တက်လိုက်သည်။

မမနှင့် ဇင်မီက တစ်နှစ် ကြီး တစ်နှစ် ငယ်ပါ။ အမှတ်တမဲ့
ကြည့်လိုက်ရင် တစ်ယောက် တည်းလိုပဲ။ အရမ်းဆင်တာပဲလို့ လူတိုင်းက
ပြောကြသည်။ ဇင်မီရော၊ မမပါ ဆံပင်ကို တစ်ပုံစံ တည်း ထားသည်။
အရပ်အမောင်းနှင့် အသားအရေကလည်း တူသည်။

အဝတ်အစား အသုံးအဆောင်လည်း အမြဲ ဆင်တူဝယ်သည်။ မေမေက
ဘာမဆို ဆင်တူ လေးတွေ ဝယ်ပေးတတ်သည်။ ဆင်တူဝတ်လိုက်လျှင် အမြွှာတွေ
လိုပါ။

ဇင်မီ ဒီတစ်ခါရန်ကုန်သွားတာ မေမေက သိပ်စိတ်ချပုံမရ။
ဘာလို့မှန်းမသိ မေမေက စိတ်ပူ ပန်နေသည်။

မေမေက ဇင်မီကို လိမ်လိမ်မာမာနေဖို့ သေချာမှာ လိုက်ပါသည်။

မေမေက ညီအစ်မနှစ် ယောက်မှာ မမကိုတော့ စိတ်ချပြီး ဇင်မီကိုဆို
အမြဲတမ်း စိုးရိမ်နေ တတ်သည်။

“သမီးငယ် တစ်ယောက်တည်းဆိုပြီး သွားချင်တိုင်း
လျှောက်သွားမနေနဲ့နော်၊ ဘွားဘွား ကိုလည်း ဂရုစိုက်လိုက်ဦး” လို့
သေချာထပ်တလဲလဲ မှာ နေသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ပါ မေမေရဲ့၊ သမီး ဘယ်မှလျှောက်မသွားပါဘူး။

ဘွားဘွားကိုလည်း ဂရုစိုက်ပါ့ မယ်” လို့ ကတိတွေ ပေးခဲ့သည်။

ခုတော့ သမီး ကောင်လေးတစ်ယောက်ကို ရင်ခုန်နေမိပြီလားမသိ။

သူက အမှတ်တမဲ့ ကြည့်လိုက်တာကို ကိုယ်က ရင်ခုန်သွားစေတာ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ နော်။

*

ဇင်မီက ကြွေကရားထဲမှ လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်ကို ငဲ့လိုက်ပြီး နို့စိမ်းနည်းနည်း ထပ်ထည့် လိုက်၏။ ဇင်မီက လက်ဖက်ရည်ဆို စိမ့်နေမှ ကြိုက်တတ်တာ။ ခါးခါးစိမ့်စိမ့်ကလေး။

အိမ်မှာ ဆို မေမေ့လက်ရာ လက်ဖက်ရည်က အချို့လျှော့ အစိမ့်လျှော့နှင့်ဆိုတော့ သောက် လို့မကောင်း၊ ခုတော့ ဘွားဘွားအိမ်မှာ ဇင်မီသောက်ချင်တိုင်း သောက်လို့ရသည်။ မေမေက အဆီ အစိမ့်အလွန် ကြောက်သည်။

ဖေဖေနှင့်မမလည်း မေမေနှင့်အကြိုက်ချင်းတူနေတော့ အဆင်ပြေလှသည်။ ဇင်မီအတွက် တော့ အဆင်မပြေပါ။

မေမေ့လက်ရာ မြီးရှည်ကိုတော့ ဇင်မီ အရမ်းကြိုက်သည်။ မေမေက ဇင်မီတို့ကို တစ်နေ့ တစ်မျိုး မရိုးအောင် လုပ်ကျွေးပါသည်။ ဝတ္တရားကျေပါသည်။

ဘွားဘွားကတော့ ခေတ်မီသူပီပီ မနက်ဆို သစ်သီးဖျော်ရည်တစ်မျိုးမျိုးပဲ သောက်တတ် သည်။ တစ်ခါတလေမှ ပေါင်မုန့်တို့၊ ကော်ဖီတို့ စားသောက်တတ်တာ။ ဆယ်ကျွေတစ်ကျွေ။

ဇင်မီကတော့ မစားနိုင်ပါ။ မနက်ဆို မုန့်ဟင်းခါး၊ အသုပ်စုံ၊ မြီးရှည်တို့လို ချဉ်ချဉ်စပ်စပ်တွေ စားရမှ ကြိုက်တာ။ ဘွားဘွားက မချုပ်ချယ်ပါ။

ဇင်မီအကြိုက် စားစေသည် မဟုတ်လား။ ဇင်မီ စားချင်တာကို နေ့တိုင်း
ဝယ်ကျွေးပါသည်။

ဇင်မီက လက်ဖက်ရည်ဆို စိမ့်နေမှ ကော်ဖီကို ခါးနေမှ ကြိုက်သည်။

ကိတ်မုန့်ဆိုလည်း ကရင်(မ်) ပါမှ ကြိုက်တာ။ အပေါ်က ကရင်(မ်)
တစ်ထပ်ပါမှ စားလို့ ကောင်းသည်ဟု ထင်သည်။

ကိတ်မုန့်ဆိုရင် ကရင်(မ်) ပဲ ကပ်ကပ်၊ အချိုပဲ ဖြစ် ဖြစ်၊ အငန်ပဲ ဖြစ် ဖြစ်
အကုန်ကြိုက်သည်။

ချိစ်ကိတ် (Cheese cake) . . . .

ဘာဒါကိတ် (Butter cake) . . . .

မာဘဲလ်ကိတ် (Marble cake) . . . .

ရိုးရင်းကိတ် (Rolling cake) . . . .

ဖရူကိတ် (Fruit cake) . . . .

အဆော့တစ်ကိတ် (Assorted cake) . . . .

ဂျယ်လီကိတ် (Jelly cake) . . . .

ပူတင်းကိတ် (Pudding cake) . . . .

လေရာကိတ် (Layer cake) . . . .

ပလိန်းကိတ် (Palne cake) . . . .

ဖန်စီကိတ် (Fancy cake) . . . .

ကိတ်မုန့်ဆိုပြီးရော အကုန်ကြိုက်ပါသည်။

ထိုအထဲမှာ ပူတင်း (Pudding cake) ကို အကြိုက်ဆုံးပဲ။

ပူတင်းတစ်ထပ်၊ ကိတ်သားတစ်ထပ်၊ ကရင်(မ်) တစ်ထပ်။

အရည်တစ်မျိုးပဲ သောက်ရလျှင် တစ်ခုခုလစ်ဟာနေသလိုပဲ။ ကိတ်မုန့်ပါမှ ပြည့်စုံသလို ထင်မိသည်။ ကိတ်မုန့်ကို ဘယ်တော့မှ ရိုးအီပြောင်းလဲမသွားနိုင်အောင် နှစ် ခြိုက်လွန်းပါသည်။ ငယ်ငယ်ကတည်းက။

ဒီနေ့လည်း ဘွားဘွား ဇင်မီစားဖို့အတွက် အစုံဝယ်ပေးတာကြောင့် ဇင်မီက ဘာမှလုပ်စရာ မလို အသင့်စားရုံပဲ။

“ဟဲ့ . . . . မြေးလေး စားလေ၊ ဘာမှလည်း မစားပါလား။”

“စားပါတယ် ဘွားရဲ့၊ ဘွားလည်း လာစားပါလား၊ မုန့်ဟင်းခါးက အရမ်းစားလို့ ကောင်း တယ်”

“မြေးလေးသာ စားပါ၊ ဘွားတို့က အသက်ကြီးပြီဆိုတော့ အဲဒါတွေ စားလို့မ ဖြစ်ဘူးကွယ့်။ အစားအသောက် ဆင်ခြင်မှ”

“ဘွားဘွား . . . . ဒီနေ့ လမ်းမလျှောက်ဘူးလား။”

“လျှောက်တာပေါ့ မြေးရဲ့”

“ဟင် . . . . ဘွားကလည်း နောက်နေ့ကျရင် သမီးကိုလည်း ခေါ်နော်၊ ဘွားတစ်ယောက် တည်း သမီး စိတ်မချပါဘူး”

“ဟင်း . . . . ဟင်း”

ဘွားဘွားက ဇင်မီစကားကို ရယ်ပါသည်။
ပြောင်းပြန်စကားမဟုတ်လား။

“အေးပါကွယ် . . . . နောက်နေ့ကျ မြေးလေးကိုပါ နှိုးမယ် ဟုတ်ပြီလား”

“ဟေး . . . . ဒါမှ တို့ဘွားဘွားကွ”

ဇင်မီ ဘွားဘွားကို ဖက်ကာ ချဲ့လိုက်သည်။ ကိုယ့်အဘွားမို့

မြောက်ပြောတာ မဟုတ်။ ဘွားဘွားက ရင်ဖုံးလက်ရှည် နံ့သာရောင်နှင့် ချိတ်ထဘီနှင့် နုပျိုနေတုန်းပါ။

ဇင်မိက ဘွားဘွားကို အရမ်းချစ်ပါသည်။ အဘွားဆိုလို့ ဒီတစ်ယောက်ပဲ ရှိတာ။ အဘိုး ကတော့ ဇင်မိတို့ ငယ်ငယ်ကတည်းက ဆုံးသွားခဲ့တာ။ ဖေဖေကျတော့လည်း ငယ်ငယ်ကတည်းက မိဘတွေ ဆုံးသွားတော့ ဖေဖေဘက်က အဘိုးရော၊ အဘွားရော မမြင်ဘူးခဲ့ပါ။ ဒီတော့ ဘွားဘွား ကိုပဲ အချစ်ပိုရတာ ပါ။

ခုလည်း ဘွားကို ခြံဝင်းတံခါးနေရာထိ လိုက်ပို့ပေးပြီး လှည့်ဝင်မည် လုပ်တုန်းမှာ . . . .

“ဟင်”

အောက်က ရုပ်ပန်းရောင်နှင့် ဘောင်းဘီအနက်ကို ခါးပတ်နှင့်ဝတ်ထားပြီး ရှူးဖိနပ်အနက် လေးနှင့် အိတ်တစ်လုံးလွယ်လျက် လျှောက်သွားသူကြောင့် ‘ဇင်မိ’ မျက်လုံးလေး အဝိုင်းသားနှင့် လိုက်ကြည့်နေမိသည်။

ဟုတ်မှ ဟုတ်ရဲ့လားဟု သေချာကြည့်နေမိသည်။ သူမှသူအစစ်ပါ။ သူက ဒီလမ်းထဲ ဘာလာလုပ်တာလဲ။ အစက မတွေ့ ဘူးပါလား။

သေချာအောင် ‘ဇင်မိ’က ဖွင့်ထားသော ခြံတံခါးဝအထိ ပြေးသွားကာ လိုက်ကြည့်မိသည်။ လက်ကလေး နောက်ပစ်ပြီး ခါးလေးကိုင်းကာ ကြည့်မိ၏ ။ သူက ‘ဇင်မိ’တို့ နှစ် အိမ်ကျော်က ‘လရောင်’ စတူဒီယိုထဲကို ဝင်ရောက်သွားသည်အထိ မျက်စိတဆုံး လိုက်ကြည့်မိပါသည်။

“ဟယ်တော့”

သူက အဆိုတော် ပေါ့။ ငါဘာလို့ မသိရတာ လဲ။ အဲဒီ နေ့ကလည်း သီချင်းလာဆိုတာပဲ ဖြစ်ရ မယ်။

ဒီလမ်းထဲမှာ (Studio) တစ်ခု လာဖွင့်ထားတာ ကြာပါပြီ။ သီချင်းသံတွေ လည်း အမြဲကြား နေရသည်။ လှတပတ ကောင်မလေး သန့်ရှင်းသော ကောင်လေးတွေ နှင့် လမ်းမှာ အမြဲကြုံရပါ သည်။ ဒီကောင်လေးလောက်ချောတာ မရှိခဲ့။ ဇင်မီကပဲ သိပ်ချောတယ် ထင်တာလား။

ကောင်မလေးက သက္ကကို အထူးအဆန်းသဖွယ် လိုက်ကြည့်နေတာ သက္ကသိပါသည်။ ဟို တစ်နေ့က သူမဝင်သွားခဲ့တဲ့ ခြံလေးကို မှတ်မိနေတာကြောင့် သူမတို့ခြံမရောက်ခင်ကတည်းက ကြည့်နေခဲ့တာပါ။ ခုတော့ . . . .

သူမကလည်း သက္ကကို ခြံဝအထိ လိုက်ကြည့်နေသေးသည်။ ဘယ်လိုကောင်မလေးပါ လိမ့်။ သက္ကကို အဲလိုမျိုးကြီး လိုက်ကြည့်တော့ ဘဝင်တောင် မြင့်ချင်လာပြီ။

သူမက အိမ်နေရင်း ဂါဝန်အဖြူလေးနှင့် အန်တီကြီးတစ်ယောက်ကို နှုတ်ဆက်နေပြီး၊ သက္က ကိုလည်း မြင်ရော အံ့သြသွားပုံပါ။

ဒါဆို သူမ သက္ကကို မှတ်မိတာပဲ။ သက္ကကို ခုလိုမှတ်မှတ်ရရ ရှိနေတဲ့အတွက် ဝမ်းသာသွား ရသည်။ သက္ကက စိတ်ပူနေခဲ့တာ။

သူမ သက္ကကို မှတ်မိပါ့မလားလို့ စိုးရိမ်နေခဲ့ရတာ ။

ခုတော့ အရမ်းပျော်သွားပြီ။

ပျော်လွန်းလို့ ခြံထဲကို ရယ်မောဝင်လာမိသည်။ မျက်နှာကလည်း ရယ်တပြုံးပြုံး။

“ဟေ့ကောင် သက္က၊ မင်းဘယ်လို ဖြစ်လာတာလဲ၊ တစ်ယောက်တည်း ရယ်နေပါလား”

ဟု ကိုမျိုးဇော်က လှမ်းမေးသည်။

“ဟဲ . . . . ဟဲ၊ ဘာမှ မ ဖြစ်ပါဘူး”

“မင်းကတော့ကွာ ဖြစ်လိုက်ရင် အဆန်းကြီးပဲ”

ဘယ်သူတွေ ဘာပြောပြော သက္ကမမှုနိုင်တော့ဘူး။ ရင်ထဲမှာ
ပြောင်းဆန်အောင် လှုပ်ရှား နေမိသည်။ သက္ကစိတ်ဝင်စားမိတဲ့ ကောင်မလေးက
ကိုယ့်ကို ပြန်စိတ်ဝင်စားနေပုံပေါ်တာကြောင့် စိတ်ထဲမှာ ကျေနပ်မိသည်။

*

“ဇင်မီ”က ဧည့်ခန်းကို လျှောက်လာပြီး ချို့ဆီ ဖုန်းဆက်သည်။

ပြီးခဲ့သည်တစ်ပတ်က ဇင်မီတို့ သူငယ်ချင်းတွေ စု
အလှဓာတ်ပုံလျှောက်ရိုက်ကြသည်။

ဓာတ်ပုံတွေ က ရတာ ကြာပြီ ဖြစ်ပေမယ့်
ဇင်မီဆီမရောက်သေးတာကြောင့် ချို့ဆီ ဖုန်း ဆက်မေးခြင်းပါ။

“ဇင်မီလား”

“ဟုတ်တယ် ချို့”

“ဟဲ့ . . . . ဇင်မီ၊ နင့်ဓာတ်ပုံက အလှဆုံးပဲ သိလား”

“ပျော်စရာကြီး”

“နင်လာရင် ယူခဲ့နော်၊ ဟဲ့ . . . . ငါ အခုတောင် ကြည့်ချင်လာပြီ”

“ဟဲ့ . . . . ယုယတို့က ဟိုတယ်နီကိုးမှာ ရှိုးပွဲသွားကြည့်မယ်တဲ့”

“ငါတို့ လိုက်သွားရင် မကောင်းဘူးလား”

“ငါလည်း ပျင်းနေတာနဲ့ အတော် ပဲ”

“ဒါဆို ခုပဲလာခဲ့ပါလား၊ နင် ဒီရောက်မှ ငါတို့အတူတူ စုသွားကြတာပေါ့”

“ဓာတ်ပုံလည်း ယူလာဖို့ မမေ့နဲ့နော်”

“အေးပါဟဲ့”

“ဒါဆို . . . . ဒါပဲနော်”

“အိုကေ”

ဇင်မီ ဖုန်းချပြီးတာနဲ့ မြန်မြန်ရေချိုးဖို့ ပြင်ရတော့သည်။

ကြွေရေကန်လေးမှာ ရေဝင်ချိုးပြီးသော အခါ ရေလဲဝတ်စုံ အပြာလေးကို ခါးကြိုးချည်၍ ဝတ်ဆင်လိုက်ပါသည်။ ဆံပင်တွေ ကို အပြာရောင်တဘက်နှင့် ပေါင်းထားလိုက်၏ ။

မှန်ရှေ့ထိုင်ချကာ Skin Lotion လိမ်းဖို့ ပြင်သည်။

ဇင်မီကိုယ်လုံးလေးက . . . . မပိန်မဝ အနေတော် လေး မော်ဒယ်လ် ကိုယ်လုံးလေးပါ။

လှပတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကောက်ကြောင်းနှင့် အရပ်က မြင့်မြင့်ဆိုတော့ ပိုပြီး ကြည့်ကောင်းလှ သည်။ အသားလေး မဖြူမညိုနှင့် တစ်မျိုးလေး ဝင်းနှစ် နေသည်။

ရယ်လိုက်တိုင်းလည်း ပါးချိုနှင့်နှစ် ဖက်နှင့် မျက်နှာအလွန် ချိုတာပါပဲ။

စကားပြောတိုင်း၊ မျက်နှာအမူအရာလေး လှုပ်ရှားတိုင်း ထိုပါးချိုင့်လေးတွေ ခွက်ဝင်သွား တတ်ပုံမှာ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ဆန်းကြယ်ကြည့်ကောင်းလှသည်။

ဆံပင်ပုံကို အပေါ်က အဖြောင့်၊ အောက်ဖက် Wave ကြီးကြီးနှင့် အကောက်ပုံလေးကို အညိုလေး ဆိုးထားခဲ့သည်။

မှန်တင်ခုံရှေ့လေးထိုင်ပြီး ပထမဆုံး Bio-essence Face Lifting Cream လေးကို ပွတ် လိမ်းသည်။ ပြီးလျှင် မိတ်ကပ်ရည်ပါးပါးလေးကို လက်နှင့်ဖြည်းဖြည်း ပွတ်ဆွဲလိမ်းချယ်သည်။

မိတ်ကပ်လိမ်းပြီးသော အခါ မျက်နှာလေးက ဝင်းပစိုလက်သွားသည်။

အိုင်းရှဲဒိုးကို Midtione Shade အလယ်အလတ်ရောင်၊ သိပ်မထင်အောင် ပါးပါးလေးလည်း မ ဖြစ်အောင် ဂရုတစိုက် လိမ်းလိုက်သည်။

ပြီးတော့ နှုတ်ခမ်းကို Mineral Lipgluze အမျိုးအစား နှုတ်ခမ်းနီအဆီ Unique Mineral complex က နှုတ်ခမ်းဆိုးဆေးလေးက နှုတ်ခမ်းသားကို နူးညံ့ချောမွတ်ပြီး စိုလက်နေစေသည်။

နှုတ်ခမ်းလေး စိုလက်သွားမှ ဇင်မီစိတ်ကြိုက် မှန်ထဲသို့ ကြည့်သည်။

ဇင်မီက နှုန်းခမ်းနီဆိုး အရမ်းကြိုက်သည်။ နှုတ်ခမ်းနီ အဆီရွဲ့ရွဲ့လေးတွေ ကို ပိုကြိုက်သည်။

မနက်ဆို အိပ်ရာနိုးလို့ မျက်နှာသစ်ပြီးတာနဲ့ နှုတ်ခမ်းနီ အရင်ဆိုးတာ၊ နှုတ်ခမ်းမဆိုးထား လျှင် မနေတတ်သလို ဖြစ်မိသည်။

ဇင်မီက နှုတ်ခမ်းလေးမှာ အမြဲတမ်း အရောင်တစ်မျိုးပြီး တစ်မျိုး တင်ထားမှ ကြိုက်တာ။

ဆံပင်ကိုတော့ ဒီအတိုင်း ကျောပြင်မှာ ဖားလျားလေးပဲ ချထားလိုက်သည်။

ဆံပင်လေးက ဝဲဖြာကျသွားတော့ မျက်နှာကလေးက ပိုပေါ်လွင်ပြီး နုပျိုလန်းဆန်းသွား၏ ။

ဆံနွယ်လေးတွေ ကို Shine ဖြစ်နေစေဖို့ Ushido ခေါင်းလိမ်းဆီလေးပဲ လိမ်း ဖြစ်သည်။

မျက်နှာလေးကို ပြင်လို့ပြီးပြီမို့ ဗီရိုလေး ပြေးဖွင့်လိုက်သည်။ တန်းလေးမှာ ခေါက်ထားတဲ့ ဝတ်စုံတွေ က အစီအရီ။

ဇင်မီက အင်္ကျီလေးတွေ ကို ဒီဇိုင်းဆန်းလျှင် ဆန်းသလို ဝယ်တာ။

ဟိုတစ်လောက ဝယ်လာတာဆို ညနေခင်းဝတ်စုံလေးအ ဖြစ်
ဖန်တီးထားတဲ့ အသားရောင် ပိတ်စအပေါ်မှာ ပုတီးစေ့ စီးကွင့်လေးတွေ နဲ့
ဒေါင်းမြီးပုံသဏ္ဌာန်လုပ်ထားပြီး ဒေါင်းမွှေးအစစ်နဲ့ ရောပြီး ဖန်တီးထားတဲ့အတွက်
Fantasy ဒီဇိုင်းလေးပါ။

ရှိုးပွဲသွားကြည့်မှာ ဆိုတော့ Cattley သစ်ခွလေးတွေ ကို ဖန်တီးထားတဲ့
ငွေရောင်သစ်ခွလေး တွေ ကို ဇာတွန့်အနားသတ်ပြုလုပ်ထားတဲ့ ဂါဝန်ပေါ်မှာ
တန်ဆာဆင်ထားတဲ့ ဝတ်စုံလေးပဲ ဝတ်ဆင်လိုက်၏ ။

“အဲ... မေ့တော့မလို့”

နှုတ်ကနေ ရေရွတ်မိလျက် လက်ဝတ်လက်စားတွေ ကို ဝတ်ဖို့
သတိရသည်။

ဝတ်ထားတဲ့ အင်္ကျီလေးနှင့် လိုက်ဖက်မည့် စိန်ထည်လေးတွေ ပဲ
ရွေးချယ်လိုက်သည်။

ဇင်မီက လက်မှာ နာရီလေးပတ်ရင်း အခန်းပြင်ထွက်လာပါသည်။

အောက်ထပ်ကို ငုံ့ကြည့်တော့ ဘွားဘွားက ဧည့်ခန်းမှာ ထိုင်နေ၏ ။

လှေကားက ဆင်းရင်း ဧည့်ခန်းကိုလှမ်းမြင်ရတာ ကြောင့် ဇင်မီက
စတီးလက်ရန်းလေးကို ကိုင်ရင်း ဆင်းလာခဲ့သည်။

“ဟေ့ . . . . မြေးလေး ဒါက ဘယ်သွားမလို့တုန်း”

“ချိုတို့နဲ့ ချိန်းထားလို့ပါ၊ ချိုတို့နဲ့ ရှိုးပွဲသွားကြည့်မလို့ပါ အဘွားရဲ့”

“အေး . . . . အေး”

“သိပ်ညဉ့်နက်မနေနဲ့နော်”

“ဟုတ်ကဲ့. . . . အဘွား”

“ခု မသွားသေးပါဘူး၊ ချို့တို့ လာခေါ်တော့မှ သွားမှာ ”

“ဟော . . . . ကားသံကြားတယ်၊ ချို့တို့ လာပြီထင်တယ်”

ဇင်မီက ဘွားကိုနှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်ခဲ့တော့သည်။

ဇင်မီတို့ သူငယ်ချင်းတစ်စု ကားတစ်စီးနှင့် ထွက်ခဲ့သည်။

ဟိုတယ်နီကိုးလံရောက်တော့ လူတွေ များ ပြားစည်ကားနေသည်။

ဘေးနားလူတွေ အားလုံးလိုလို က,နေပေမယ့် ဇင်မီကတော့
လိုက်မကမိပါ။

‘သက္က . . . သက္က’လို့ ရုတ်တရက် ဘေးနားလူတွေ က ထအော်ကြတာမို့
ဘယ်သူလဲလို့ စင်ပေါ်ကို ကြည့်လိုက်တော့ မျက်လုံးကလေးငိုင်းကာ ပါးစပ်ကလေး
အဟောင်းသားနှင့် ‘ဟင်’ ကနဲ ဖြစ်ရသည်။

“သက္ကဆိုတာ သူလား”

“အေးလေ . . . . နင်မသိဘူးလား”

လို့တောင် ချို့က မေးနေသည်။

အဖြူပေါ် ချောက်လက်အစင်းသေးသေးလေးတွေ ပါသော
အင်္ကျီလက်ရှည်နှင့် ကာကီ ရောင် ဘောင်းဘီရှည်ပေါ် ကုပ်တစ်ထပ်ထပ်ဝတ်ရသော
သူပုံစံက အရမ်းချောနေတာမို့ မနာလို အောင် ဖြစ်မိသည်။

သူကတော့ ဇင်မီကို မြင်ပုံမရပါဘူး။ သူ့ဘာသာ အိုက်တင်နှင့်
ဆိုနေတာကြောင့်လည်း ဖြစ် နိုင်သည်။

တချို့တွေ ပန်းစည်းတက်ပေးကြတာကြောင့် ‘ဇင်မီ’လည်း ရုတ်တရက်
လက်ထဲကိုင်ထား သော ပန်းစည်းလေးကို ပေးချင်မိသည်။

“ဟဲ့ . . . . ခဏနော်”

ဟု ချို့ကိုပြောပြီး ဇင်မီ ပန်းစည်းလေးကိုင်ကာ သူရှိရာသို့
လျှောက်လာခဲ့သည်။

“ဟာ”

ကိုယ့်မျက်စိတောင် ကိုယ်မယုံချင် ဖြစ်သွားရသည်။
ငွေရောင်ဝတ်စုံလေးနှင့် ကိုယ့်ဆီ လျှောက်လာနေတဲ့သူဟာ ကိုယ်မျှော်လင့်နေတဲ့
သူလေးပါ။ ရင်ခုန်သံမြန်အောင် ဖမ်းစားခဲ့သူ လေး။

တဖြည်းဖြည်း နီးကပ်လာတာကြောင့် မျက်တောင်ခတ်ဖို့ပင်
မေ့နေမိသည်။

သက္ကဇ္ဈေမှာ ခြေစုံရပ်လိုက်သော အခါ သူမကို မယုံနိုင်စွာ
ငေးစိုက်ကြည့်နေမိသည်။

သူမက နှင်းဆီညိုညိုများ ကို သက္ကဆီ လှမ်းပေး၏ ။ သက္ကက
အလိုက်သင့် လှမ်းယူလိုက်ပါ သည်။

အဆိုတော် ဘဝမှာ ပန်းစည်းလာပေးတာ ဘာများ ဆန်းသလဲ။
အခါပေါင်းများစွာလည်း ကြုံ ဖူးပါသည်။

ဒီတစ်ခါတော့ အပျော်ဆုံးပါပဲ။ ကိုယ်ချစ်နေတဲ့ သူက
လာပေးတာကြောင့် ပိုပြီးကြည်နူးရ သည်။ သူမက သက္ကတို့ပွဲကို
လာရောက်အားပေးသူလေးပေါ့။ သက္ကလာမှာ သိလို့ ကြိုစောင့်နေ တာများ လား။

သက္ကရဲ့ ရင်ခုန်သံနွေးနွေးက ပို၍ မြန်လာ၏ ။

သက္ကက ပန်းရောင်ပြေးနေသော သူမရဲ့ ပါးပြင်မွတ်မွတ်လေးကို
အနီးကပ် မြင်တွေ့ လိုက် ရသည်။

သူက ရှက်စနိုးမျက်လွှာချပြီး ပြန်ဆင်းသွားသော ကောင်မလေးကို
ကြည့်ကောင်းကောင်း နှင့် ကြည့်နေမိပါသည်။ ရင်ထဲမှာ အလိုအလျောက်

ပျော်လာသည်။ ကြည်နူးလာသည်။

ဒီတစ်ခါ သီချင်းဆိုတာ ပိုပြီး မြူးနေသည်။ အရင်တစ်ခေါက်တွေ နှင့်မတူဘဲ သူမ လာအား ပေးတဲ့ပွဲဟာ သက္ကအတွက်တော့ အပျော်ဆုံးပါပဲ။ မေ့လို့မရသည့် ပွဲတစ်ပွဲပါပဲ။

*

ဖုန်းထဲကနေ သက္က တရှည်တလျားကြီး ရှင်းပြလိုက်ရလို့ မောသွားပေမယ့် ဖေဖေက ပြောသမျှကို နားထောင်နေပြီး စကားဆုံးတော့ လက်မခံခဲ့ပါ။ လက်မခံတာကြောင့် သက္ကပိုပြီး မော သွားရသည်။

“မင်းကို ရန်ကုန်လွတ်တာတောင် လွန်လှပြီကွ၊ မ ဖြစ်ဘူး သား၊ မင်း အမေလည်း သဘော တူမှာ မဟုတ်ဘူး”

“အဲဒီ လောကက အရမ်းရှုပ်ထွေးပါတယ် သားရယ်”

ဖေဖေက သက္ကကို ချောပြောပြန်သည်။

“ဒါကို သားမငြင်းပါဘူး ဖေဖေ၊ ဒါပေမယ့် ကိုယ်နေတတ်ရင် ဖြစ်တာပဲ”

“ဘယ်လိုလုပ် ဖြစ်မှာ လဲ၊ မင်းနဲ့ ပတ်သက်နေရမယ့်သူတွေ က အများ ကြီး၊ အဲဒီ လောက မှာ က လူကောင်း နည်းတယ်ကွ၊ ငါ မင်းဒုက္ခရောက်မှာ စိုးလို့ ပြောနေရတာ ”

“သား နားလည်ပါတယ် ဖေဖေ၊ ဒီတစ်ခါတည်းပါ၊ နောက်တစ်ခါဆို လက်မခံတော့ပါဘူး၊ ဒီတစ်ခါတော့ ပြောပြီးသား ဖြစ်နေလို့ပါ”

သက္က ဖေဖေကို တစ်ဆင့်လျှော့ကာ ပြောလိုက်သည်။

အရင်တည်းက ဖေဖေနှင့်မေမေက အစိုးရိမ်လွန်တတ်တာ ဂီတဝါသနာပါလွန်းလို့ ရန်ကုန် သွားဖို့ မနည်းပြောခဲ့ရတာ ။ ခုကိုမျိုးဇော်ရဲ့

သူငယ်ချင်းက သက္ကကို နိုင်ငံခြားမှာ ရှိုးပွဲလုပ်ဖို့ ခေါ်သွားမယ်လို့ဆိုတာကြောင့်
ဖေဖေထံမှာ ခွင့်တောင်းခြင်းပါ။ ဖေဖေတို့က ဒီအလုပ်ကို ကြည့်ရတာ မဟုတ်။
ဖေဖေနှင့်သက္ကက အမြင်ချင်းမတူပါ။ သက္ကကတော့ ဂီတကို အရမ်းဝါသနာပါသည်။
ကိုကြီး စက္ကကလည်း ဖေဖေလိုပဲ စက်မှုတက္ကသိုလ်တက်ပြီး အင်ဂျင်နီယာကြီး
ဖြစ်နေပြီ။ သက္ကကို လည်း အင်ဂျင်နီယာ အရမ်း ဖြစ်စေချင်တာ။ သက္ကကတော့
ဖေဖေတို့ဆန္ဒကို မသိဟန်ဆောင်ကာ ဂီတဖက်ကို ဦးစားပေးခဲ့တာ။

မေမေကတော့ ရန်ကုန်မှာ တစ်ယောက်တည်းနေဖို့ကို
လုံးဝသဘောတူတာ မဟုတ်ပါ။ သက္ကသွားတဲ့နေ့ကဆို မေမေက ငိုနေခဲ့တာ။
သက္ကကလည်း ရည်ရွယ်ချက်ကြီးသူပါ။ ကိုယ်လိုချင် တဲ့ ဘဝပုံစံကို ကိုယ့်ဘာသာ
ဖန်တီးယူချင်သည်။ ဖေဖေလမ်းစဉ်ဟောင်းအတိုင်း မလိုက်နိုင်ပါ။
အောင်မြင်ကျော်ကြားတဲ့ အဆိုတော် တစ်ယောက် ဖြစ်ဖို့ သက္ကဘဝကို မြှုပ်နှံခဲ့ကာ
ကိုယ် ဖြစ်ချင် တာကို ဖြစ်အောင်လုပ်ရမည် ။ ခု ဒီပွဲမှာ ပါခွင့်ရတာ ကလည်း
ကိုမျိုးဇော်ရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့်ပါ။ ဒီ လမ်းကြောင်းပေါ်မှာ
လျှောက်နေသူအတွက်တော့ ဒီလိုအခွင့်ထူးမျိုးဟာ ရဖို့လွယ်တာ မဟုတ်။

ရှားတဲ့အခွင့်အရေး ၊ ငမ်းငမ်းတက်လိုချင်ရင်တောင် ရဖို့မလွယ်။
ကိုယ့်ရဲ့အနုပညာတွေ ကို ပြသခွင့်ရမှာ ။ ဒီအခွင့်အရေး က ဘယ်လောက်အရေး
ကြီးလဲဆိုတာ ဒီအနုပညာရှင်တွေ သာ နားလည်ကြသည်။

ဖေဖေကတော့ သက္ကစကားကို စဉ်းစားနေတုန်းပါ။ မေမေကတော့
ဖေဖေသဘောတူရင် ဘာမှပြောမှာ မဟုတ်။ အဓိကက ဖေဖေ ဖြစ်နေသည်။
ဖေဖေကလည်း အပြင်းအထန်ကန့်ကွက်တာ မျိုးမဟုတ်။ သက္ကဘယ်လောက်
စိတ်ပါနေတာ ဖေဖေသိပါသည်။ ဒီလို အခွင့်အရေး မျိုးကို ဘယ်
လက်လွှတ်ချင်ပါ့မလဲ။ အတင်းရအောင် ပူဆာနေတော့မှာ ကို နားလည်ပါသည်။

ဒါပေမယ့် ဒီလောကမှာ သက္ကကို မရှိစေချင်တာ အမှန်ပါ။ ဖေဖေက
လက်ခံလျှင် သက္က မေမေက ဘာမှပြောမှာ မဟုတ်။ ဒါကို သိတဲ့သက္ကဟာ ဖေဖေကိုပဲ

ဦးတည်တောင်းဆိုနေရတာ ။ ဒီကောင် ဒီလောက် အသဲအသန် ဖြစ်နေမှတော့
လိုက်လျောလိုက်ပါ့မယ်။

“ဒီတစ်ခါတည်းနော်၊ နောက်တစ်ခါ စကားမလွန်စေနဲ့၊ တစ်ခါတည်း
ငြင်းလိုက်နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဖေဖေ”

ဖေဖေက ခွင့်ပြုပေးတာကြောင့် အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာသွားရသည်။
ခွင့်ပြုပါ့မလားလို့ စိုးရိမ် နေတာ။ တော် သေးတာပေါ့။ ဖေဖေက ခွင့်ပြုလို့၊
မဟုတ်ရင် အိမ်က မသိဘဲ လုပ်ရမှာ ။

ဖေဖေခွင့်ပြုချက်ကြောင့် လုပ်ရတော့ ပိုပြီး အားတက်တာပေါ့။

ဘာပဲ ဖြစ် ဖြစ် ကိုယ်လုပ်ချင်တာကို လုပ်ခွင့်ရတဲ့အတွက်
ကျေနပ်မိပါသည်။

“မင်းတစ်ယောက်တည်း စိတ်မချဘူးနော်။ ဘယ်သွားသွား
ကိုမျိုးဇော်ခေါ်၊ တစ်ယောက် တည်း ဖေဖေလုံးဝခွင့်မပြုဘူး”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဖေဖေ၊ ကိုမျိုးဇော်လည်း ပါတာပဲ”

ဖေဖေစိတ်မပူအောင် ပြောရသည်။ ဖေဖေတို့က သားတွေ ကို
ချစ်လွန်းလို့ စိုးရိမ်တာပါ။ ဒါကို သားနားလည်ပါတယ်။ သားက
ဖေဖေထင်သလောက် မဆိုးပါဘူး။ ရိုးရိုးသားသား အနုပညာ လမ်းကို
လျှောက်လှမ်းနေသူပါ။ ဒီလမ်းကို လျှောက်နေတာကြာပြီဆိုတော့
ဒီလောကအကြောင်း တော် တော် များများ သိနေပါပြီ။ အတွေ့ အကြုံလည်း
ရှိသင့်သလောက် ရှိပြီးသားပဲ။

ဖေဖေလက်ခံလိုက်ပြီဆိုတာ ကိုမျိုးဇော်ကို ပြောရဦးမည် ။
ဖေဖေလက်ခံတာသိရင် ကိုမျိုး ဇော်လည်း ဝမ်းသာမှာ ပါ။

I don't mind spending sometime Just hanging here with you
cause.

I don't find too mazy guys that treat me like you do those other
guys all wanna take me for a ride. But when I walk there is suicide.

Some people never get beyond their stupid pride. But you can see
real me inside. And I'm satisfied oh no.. oh.. oh.. oh.

Even thought the guys are crazy. Even thought the stars blind. If
you me real love baby I'll show you mine I can make you nice and naughty.
Be the devil and soul and body let's see what this love can do Baby.

“မြေးလေးရေ . . . . မြေးလေး ဇင်မီ”

ဘွားဘွားခေါ်သံကြောင့် ဆိုဖာပေါ်မှာ ထိုင်ပြီး ipop နားထောင်နေရာမှ
ဘွားဘွားရှိရာသို့ လှမ်းကြည့်မိသည်။ ခြံထဲက စားပွဲမှာ စာရင်းတွေ လုပ်နေသော
ဘွားဘွားကို ဇင်မီ လှမ်းမမြင်ရ။ ဇင်မီတို့ ခြံထဲမှာ အပျင်းပြေထိုင်ရအောင်
အမိုးလေးပါသော စားပွဲဝိုင်းလေး လုပ်ထားတာကြောင့် ဘွားဘွားက အဲဒီ မှာ
ထိုင်နေတာ ဖြစ်မည် ။

“မြေးလေးရေ . . . . အိမ်ရှေ့သံပန်းတံခါး ဖွင့်ဦး၊ ဒီမှာ
မြေးလေးသူငယ်ချင်း လာတယ် ဟေ့”

“ဟုတ်. . . . လာပြီ ဘွားဘွား”

လက်ထဲက ipop လေးကို ဖြုတ်ထားခဲ့ပြီး အိမ်နေရင်း ဂါပန်ဖြူလေးနှင့်
ပြေးထွက်လာခဲ့၏ ။ ဒေါ်ပုက ဈေးသွားတာကြောင့် ဘွားဘွား သံပန်းတံခါးကို
ပိတ်ထားခဲ့တာပါ။

လုံးလုံး အပြင်ထွက်သွားမှာ စိုးလို့၊ လုံးလုံးက အပြင်ထွက်ဖို့
ချောင်းနေတတ်ကာ ဇင်မီက လုံးလုံးလေး အပြင်ထွက်မှာ ကို စိတ်မချပေ။

ဇင်မီတို့ဘေးခြံမှာ ခြံစောင့်ခွေးအကြီးကြီးတွေ ရှိသည်။ သူတို့တွေ က
လုံးလုံးကိုတွေ့ ရင် အရမ်းဟောင်တာ။ တော် ကြာ လုံးလုံးလေးက
လန့်သွားလိမ့်မည် ။ ဒါကြောင့် ဘွားဘွားက ခြံတံခါး အမြဲပိတ်ထားတာပါ။

ဇင်မီ သံပန်းတံခါးသွားဖွင့်တော့ လုံးလုံးက နောက်က လိုက်လာခဲ့သည်။

“ဪ . . . . ချို့ကိုး၊ ဘယ်သူများ လဲလို့”

“လာလေ ချို့၊ အပေါ်မှာ စကားသွားပြောအောင်”

ချို့ကို ခေါ်ပြီး ဇင်မီတို့ အပေါ်ထပ် တက်ခဲ့ကြသည်။

“နင် ဘာတွေ လုပ်နေတာလဲ အိမ်ထဲမှာ မပျင်းဘူးလား”

“ဟင့်အင်း မပျင်းပါဘူး . . . . သီချင်းနားထောင်နေတာ”

“ငါလည်း ငါ့အမေ ပစ္စည်းလေးတစ်ခုပြခိုင်းလို့ဟ၊ အဲဒါ
ဒီနားလမ်းကြိုတာနဲ့ နင့်ဆီ ဝင်လာ တာ”

ချို့အမေက စိန်ပွဲစားဆိုတော့ ချို့က ဝိုင်းကူညီရသည်။

“ဟ . . . . ဘာသောက်မလဲ”

“အံမယ် . . . . ရပါတယ်၊ နင်က ဘာဖျော်တတ်လို့လဲ”

“ဟင်း . . . . ဟင်း ဘာမှ မဖျော်တတ်ပါဘူး၊ နင်ပဲ ငါ့ကို ဖျော်တိုက်တော့”

“ဟဲ့ . . . . အဲဒါအသာထားစမ်းပါ၊ နင့်ကို ငါ မေးစရာရှိလို့”

“မေးလေ . . . . ဘာမေးမှာ လဲ”

“ဟိုတစ်နေ့က စတိတ်ရှိုးပွဲမှာ နင်က ဘာလို့ သက္ကကိုမှ

ပန်းစည်းပေးရတာ လဲ၊ သူ့ထက် နာမည် ကြီးတဲ့အဆိုတော် တွေ အများ ကြီးဟာကို”

“နာမည် ကြီးကြီး မကြီးကြီးပေါ့၊ ငါက သူ့အသံကို ကြိုက်လို့ပါ”

“အသံကို ကြိုက်လို့ ဟုတ်လား”

ချိုက ဇင်မီအပြောကို လိုက်ရေရွတ်ကြည့်၏ ။

“ဟဲ့ . . . . အသံမကြိုက်လို့ ငါက ဘာကြိုက်ရမှာ လဲ”

“မသိဘူးလေ . . . . အဆိုတော် သက္ကက အရမ်းချောတာ၊ နင်များ
ကြိုက်သွားပြီလားလို့”

“မဟုတ်ပါဘူးဟယ် . . . . နင်ကလည်း”

“ငါသိပါတယ် . . . . နင် ဝန်မခံလည်း ရတယ်”

ဇင်မီက ရှက်စနိုး ရယ်သည်။

ချိုနှင့် ဇင်မီ အရင်းနှီးဆုံး သူငယ်ချင်းတွေ ဆိုတော့ ဇင်မီမှာ
ယောက်ျားလေး အပေါင်း အသင်းမရှိတာ ချိုသိသည်။ ချိုတော့ ရိပ်မိနေပြီ ထင်ပါရဲ့။
သူ့အပေါ် ငြိတွယ်မိတော့ စိတ်က ဆန်း ကြယ်လွန်းလှ၏ ။ ဒါကို သူက သိပုံမပေါ်။

သူက နာမည် ကြီးအဆိုတော် ၊ ငါက

သာမန်ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို သူက စိတ်ဝင် စားပါ့မလား။ သူ့မှာ
ဆိုင်သူရှိပြီသားလည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ။ ဒါကို ငါဘာလို့ မတွေ့ မိတာပါလိမ့်။

ချိုပြန်သွားတော့မှ ဘွားဘွားက စားစရာအချို့နှင့် လက်ဆောင်ပစ္စည်း
ဝယ်စရာရှိတယ်ဟု ဆိုတာကြောင့် ဇင်မီနှင့် ဘွားဘွားတို့ ဒဂုံစင်တာသို့
လိုက်ခဲ့ပါသည်။

ပထမတော့ ဇင်မီလည်း လျှောက်ငေးနေတာပါပဲ။ ဘွားဘွားက
ကြာလွန်းတော့ . . . . အအေးတစ်ခွက် ရပ်သောက်ပြီး စိတ်ရှည်ရှည်

စောင့်နေမိသည်။

ဘွားဘွားက တစ်ပတ်စာ အစားအသောက်မျိုးစုံကို ရွေးနေရတာ မို့
ဇင်မီ စိတ်မရှည်ဘဲ ဒဂုံ စင်တာက ပထမထပ်သို့ တက်သွားပြီး
ဂျေဒိုးနပ်ဆိုင်လေးထဲသို့ တစ်ယောက်တည်း ဝင်လာခဲ့ သည်။

ဆိုင်ကလေးက လူတွေ များ ပြီး စားပွဲလွတ် ရှာမရတာ ကြောင့်
လူတစ်ယောက်တည်း သီးသန့်ထိုင်ကာ ဂျာနယ်ငုံဖတ်နေသော စားပွဲကိုပဲ
ရွေးချယ်လိုက်သည်။

ကော်ဖီတစ်ခွက်နှင့် မုန့်တစ်ခုကို ဗန်းကလေးထဲ ထည့်သယ်လာကာ
ထိုင်လိုက်ရင်း၊ မျက်နှာချင်းဆိုင်က လူကို မကြည့်ဘဲ ခပ်လှမ်းလှမ်းက စားပွဲတွေ ဆီ
လှမ်းကြည့်နေလိုက်၏ ။ သူများ စားပွဲဝင်ထိုင်ရတာ အားနာနာရယ်ပါ။
စားပွဲလွတ်မရှိလို့သာ၊ သူမရဲ့ ရှေ့ကလူလည်း ဂျာနယ်ကိုပိတ်ပြီး ကော်ဖီခွက်ကို
ယူသောက်တာမကြည့်ဘဲ မြင်နေရသည်။

သူ့ကော်ဖီက တစ်ဝက်ကျိုးနေပြီ။

ဇင်မီ ချက်ချင်း ပဲ သူငယ်ချင်းတွေ ကို သတိရလိုက်သည်။ ချို့တို့၊
ယုယတို့ပါလာရင် အကောင်းသား။ ခုတော့ တစ်ယောက်တည်း ငေါင်နေရသည်။
ရှေ့ကလူကိုလည်း မကြည့်ရဲတာမို့ မျက်လွှာချထားမိသည်။

ဒီမှာ ကြာကြာထိုင်ဖို့လည်း ဇင်မီမှာ စိတ်ကူးမရှိ။

ဘွားဘွားက ဈေးဝယ်လို့ပြီးလျှင် ဇင်မီကို လိုက်ရှာနေမှာ
ဘွားဈေးဝယ်လို့မပြီးခင် ဇင်မီ အမိသွားရမှာ ။

ဂျာနယ်ဖတ်နေရင်းမှ ကိုယ့်ရှေ့မှာ တစ်ယောက်ယောက်
ဝင်ထိုင်လိုက်တာ သိသည်။

ဘာရယ်မဟုတ် ကိုယ့်ရှေ့ထိုင်လိုက်သူကို မော့ကြည့်လိုက်မိသည်။

“ဟာ”

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ရင်ထဲက ပုံရိပ်လေး ကိုယ့်ရှေ့ရောက်လာရသည်။ သက္ကရင်ထဲ ပျော်သွားမိသည်။ သူမက ကိုယ့်ကို မကြည့်ဘဲ မျက်လွှာချနေ၏ ။ ကိုယ်ထိုင်နေမှန်းသိလို့ မင်းလေး လာထိုင်တာလား။ လိုရာဆွဲတွေ ၊ ကျေနပ်လိုက်၏ ။

သူမမျက်နှာလေးက စိတ်ရှုပ်နေဟန် ပေါ်သည်။

ဆံပင်လေးကို နှစ် ဖက်ခွဲစည်းပြီး နားဆွဲပန်းရောင်လေးနှင့် မျက်နှာလေးက နုဖတ်ပြီး ချစ် စရာကောင်းလွန်းသည်။ ကြိုးသိုင်း အင်္ကျီလေး ဝတ်ထားတာကြောင့် သူမဂုတ်သားဝင်းဝင်းပေါ်က မွှဲလေးက အထင်းသား။

သူမက သက္ကကို လုံးဝမော့မကြည့်တာကြောင့် အသည်းယားသွားရသည်။

ရှေ့ကလူက ဇင်မီကို စူးစိုက်ကြည့်နေတာမို့ ဇင်မီ မနေတတ်အောင် ဖြစ်ရသည်။ ဇင်မီကို ဘာလို့ ဒီလောက်တောင် ကြည့်နေတာ လဲ။ ရှေ့ကလူကို မကျေနပ်တာမို့ ဘုကြည့်ကြည့်ဖို့ မျက်လွှာလှန်မိစဉ်. . . .

“ဟင်”

သက္ကပဲ . . . . ဇင်မီကိုပြုံးပြီး ကြည့်နေလိုက်တာ၊ ဇင်မီ ပိုလို့ရှက်သွားရသည်။ ဇင်မီက သူ့ရှေ့လာထိုင်တာကိုး။ စားလက်စမုန့်ကို ထားခဲ့ပြီး သူ့ရှေ့မှာ ဆက်မထိုင်ရဲတာမို့ ပိုက်ဆံအိတ် လေးကွယ်ကာ မြန်မြန်ထွက်လာခဲ့သည်။ အနောက်က သူလိုက်တာ သိသည်။

“ဟေ့ . . . . ဟေ့ နေဦးလေ၊ ခဏစောင့်ဦး”

“ဟင်. . . . ငါ့ကို ခေါ်နေတာ”

ခြေစုံရပ်စောင့်နေလိုက်သည်။ စားပွဲမှာ ထိုင်နေကတည်းက သူ

အရမ်းစိုက်ကြည့်နေတာကို မော့မကြည့်ဘဲ သိနေခဲ့တာပါ။

အခုတော့ သူမနောက်လိုက်လာပြီး ခေါ်လိုက်သံက ပီပီသသ
သေသေချာချာ။

“မင်း... ဖုန်းကျန်ခဲ့လို့”

ဟုတ်သားပဲ။ ရှက်ရှက်နှင့် မြန်မြန်ထွက်လာခဲ့တာ
စားပွဲပေါ်တင်ထားသော ဖုန်းကို မယူခဲ့ မိပါ။

“ကျွန်တော့်နာမည် သက္ကပါ”

သိသားပဲ။ သိပြီးသားကို ကြေညာနေသေးသည်။ သူ့ရှေ့မှာ တော့
ခေါင်းညိတ်ပြမိသည်။ စကားတွေ အပိုမပြောချင်ပါ။

သက္ကက ခဏစဉ်းစားလိုက်ပြီး လိပ်စာကဒ်ကလေး အိတ်ထဲက
ထုတ်ယူကာ သူမကို ပေးလိုက်၏ ။

သူမက ဝိုင်းစက်သော မျက်ဝန်းများ နှင့် တစ်ချက်ကြည့်၏ ။ သူ့ကို
စကားတစ်ခွန်းမှမဆို၊ ကျေးဇူးတင်ကြောင်းလည်း ပြောဖော်မရ။

နောက်မှ ပိုက်ဆံအိတ်လေးဖွင့်ပြီး လိပ်စာကဒ်ပန်းရောင်လေးကို
ထုတ်ပေးပါသည်။

သက္က ကျေနပ်စွာ ပြုံးမိ၏ ။

သူမက ခေါင်းတစ်ချက် ဆက်ကာ နှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်သွား၏ ။

သက္က သူမကို ငေးကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်၏ ။

ဇင်မီ ဆက်ရပ်နေလို့ မ ဖြစ်။ ဘွားဘွားမြင်သွားရင်
တစ်မျိုးထင်သွားဦးမည် ။ သူ့ကိုတော့ အားနာပါသည်။ ဇင်မီကို
တစ်မျိုးမြင်သွားမလား။ သူ့ကို ကျေးဇူးတင်ကားတောင်ပြောဖို့ မေ့သွားခဲ့ သည်။

သူ့ကိုမြင်ရင် ရင်ခုန်တာနှင့် အကုန်မှာ ယွင်းကုန်ရတာ ။

*

အိမ်ပြန်ရောက်သည်အထိ သူမနှင့် တွေ့ ခဲ့တာလေးကို တွေး ရင်း
သက္ကရာဇ်ထဲ ကြည့်နူး နေမိ၏ ။

ရောက်ရောက်ချင်းပင် စိတ်မထိန်းနိုင်တော့တာကြောင့်
သူမပေးထားသော လိပ်စာကဒ်ထဲ က ဖုန်းနံပါတ်လေးကို ခေါ်မိသည်။
နေရာလိပ်စာကတော့ သက္က သိပြီးသားပါ။ သူမရဲ့ အိမ်က သက္ကတို့ စတူဒီယိုရှိရာ
လမ်းလေ။

မင်းရဲ့ နွေးထွေးလှိုက်လှဲလွန်းသော အကြည့်တွေ က
ပြောမပြတတ်အောင် အသက်ပါလွန်း တာကြောင့် သက္က မနေနိုင်မထိုင်နိုင်
ဖြစ်ရတာ ။ မင်းလေးက ကိုယ့်ကိုစိုးမိုးလှချည်လား။ ခုချိန် အိပ်လိုက်ရင်
အိပ်မက်ထဲအထိ မင်းက လိုက်နေဦးမှာ ။ ကိုယ်ဖုန်းဆက်ရင် မင်း အနှောင့်အယှက်
ဖြစ်မှာ လား။ ကိုယ်ကတော့ မင်းအသံလေး ကြားချင်လွန်းလို့ အရဲစွန့်ပြီး ဆက်ရမှာ
။

“ဟဲလို. . . . ဘယ်သူလဲ”

တစ်ဖက်က မေးလာမှ သက္ကက သူမနာမည် မသိတာ သတိရသည်။
နာမည် လေးပင် မသိ ဘဲနှင့် ဘယ်လိုမေးရမှာ လဲ။ တကယ်ဆို နာမည်
လေးမေးလိုက်ရမှာ ။ ဘာလို့ သတိမရတာ ပါလိမ့်။

ဟာကွာ. . . . တစ်ဖက်က ဘယ်သူလဲဟု မေးနေပြီ၊
ကိုယ်ဘယ်လိုပြောရမှာ လဲ၊ ကိုယ်ပြော လိုက်ရင် မင်းအဆူခံရမှာ လား၊
မပြောတော့ပါဘူး။

တကယ်ဆို မင်းရဲ့ ဟန်းဖုန်းနံပါတ်လေး တောင်းထားရမှာ ။

လိပ်စာကဒ်မှာ က ကုမ္ပဏီ ဖုန်းနံပါတ်နှင့် အိမ်ဖုန်းနံပါတ်ပဲ ပါတာ။ ကိုယ်တော်
တော် ညံ့ပါလား။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မချင့်မရဲ ဖြစ်မိ ၏ ။ တစ်ခါမှ အတွေ့ အကြုံမရှိတဲ့
သက္ကဟာ အမှာ ၊ အယွင်းပဲ ဖြစ်သည် မဟုတ်လား။

တစ်ဖက်က ဒေါက်ဆို ဖုန်းချသွားသည်။

“ဘယ်သူလဲ ဘွားရဲ့”

“ဘယ်သူလဲ မသိပါဘူးကွယ်၊ သွားကိုင်တာ ဘာမှလည်း မပြောဘူး”

“ဟင် . . . . ဟုတ်လား”

သက္ကများ ဆက်တာလား မသိဘူး။ ဒီလောက် အမြန်ဆက်လိမ့်မယ်လို့
မထင်မိပါ။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း သိပ်အထင်မကြီးရဲ၊ သူဆက်တာလည်း
ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်မှာ လေ။

သူ့လိုချောတဲ့သူမှာ ကောင်မလေးတွေ ဂိုဏ်းဂိုဏ်းလည်နေမှာ
သေချာပါသည်။

သူမအသံလေး ကြားချင်လွန်းလို့ ဆက်လိုက်မိတာပါ။ သူမ
လာမကိုင်တာကိုလည်း နေမရ အောင် ခံစားအ ဖြစ်သည်မိသည်။

သူမနှင့် ပတ်သက်ရင် သက္ကစိတ်တွေ က ပြင်းပြင်းထန်ထန်ကို
ဖြစ်နေမိပါပြီ။

လုံးဝကို ထိန်းမရ သိမ်းမရ။

အငမ်းမရ ရင်းနှီးချင်စိတ်တွေ ရင်ထဲ ရုန်းကြွနေကြပြီ။

ဒါဟာ အချစ်များ လား။

အချစ်ဆိုတာ မြင်းတစ်ကောင်လို ရင်ဘတ်ထဲကို ကစုန်ပေါက်ပြီး

ခပ်ပြင်းပြင်း ဝင်လာတတ် ပါလား။

မာနေတွေ သိက္ခာတွေ ဘယ်ရောက်ကုန်ပြီလဲ မသိတော့ပါ။

*